

Фото: М. Радовановић

РАСПИСАНИ ПАРЛАМЕНТАРНИ ИЗБОРИ

стр. 3

ХИДРОЕЛЕКТРАНЕ У КРАЉЕВУ

стр. 2

СПС - ИМА НЕКА ТАЈНА ВЕЗА

стр. 3

УКИНУТА СУСПЕНЗИЈА ФК СЛОГА

стр. 23

ISSN 0019-0977

9 770019 097001

Сви Ваши огласи
на Радију,
Телевизији
и у новинама

САМО 180 динара
+ ПДВ

Представљен Просторни план посебне намене

РАЗВОЈНА ШАНСА КРАЉЕВА

Осим примера успешне сарадње изградња десет мини електрана на Ибру може бити и велика шанса за привредни развој Краљева и читавог региона

Долина Ибра као врло важан систем одређена је као подручје посебне намене, па је Влада Републике Србије 2011. године донела одлуку о изради Просторног плана подручја посебне намене, а концепт и нацрт плана прошли су стручну контролу комисије надлежног министарства.

Јавни увид у план траје од 29. фебруара до 29. марта, а грађанима Краљева представљен је на трећу годишњицу потписивања уговора са италијанским партнером о изградњи десет мини електрана, Лакат, Маглич, Добре стране, Бела глава, Градина, Цеље, Главница, Ушће, Гокчаница и Бојанићи. Основни циљ плана је искоришћење хидроенергетског потенцијала реке Ибар и његових притока.

Река Ибар је дугачка 276 километара, а зона погодна за енергетско коришћење дугачка је око 50 километара и има проток између 45 и 60 кубика у секунди у зависности од доба године. Због ограничења коришћења воде и положаја саобраћајница и насеља усвојена је концепција изградње већег броја проточних електрана у складу са Просторним планом Републике Србије.

Укупно инсталисаном снагом од око 120 мегавата производило би се око 440 гигават сати електричне енергије годишње. Да би се то направило потребно је уложити преко 300 милиона евра, или тридесетак милиона по једној електрани. Према уговору са партнером предвиђено је да се струја извози у Италију 15 година по цени од 150 евра за гигават сат. С обзиром да Италија плаћа најскупу струју у Европи ово је највиша цена која је могла да се постигне.

По истеку овог периода компанија која се бави продајом продаваће струју на тржишту које буде најповољније.

Свака од брана имаће три преливна поља и две турбине, а јединствен визуелни идентитет уклопљен

у концепцију традиционалног историјског приступа.

Представљајући решења просторног плана Небојша Стефановић, руководилац групе за просторне планове Републичке агенције за просторно планирање, и један од два аутора плана који је тема јавне презентације, указао је на важност стварања услова за формирање десет акумулација на Ибру. Иако ће доћи до промене тока реке и даље ће бити делова који ће имати карактер брзе реке и на којима ће моћи да се одвијају туристичке, рекреативне и спортске активности.

Акцент плана је на развоју туризма, спорта и рекреације, а предвиђа се изградња нове кајак стаза од бране Маглич до језера код бране Лакат. У више од 15 туристичких зона биће дозвољена изградња кућа за становање, викендица и туристичких објекта. План дозвољава постављање делова угоститељских објекта на води, плутајућих тераса и ресторана, а чињеница да акумулације не служе за водоснабдевање не захтевају стриктне режими зоне санитарне заштите.

- Код свих десет акумулација могуће су спортске активности, веслање, једрење, риболов, изградња пристаништа за чамце, а читав простор ће бити прилагођен новим условима – каже Стефановић.

На простору између прве и последње акумулације предвиђено је измештање Ибарске магистрале у укупној дужини од осам километара на четири локације. Поред измештања свих делова инфраструктурних система који ће бити угрожени, планирана је изградња два моста, система далековода и два платоа за спортско туристичке центре и све о трошку инвеститора.

У току трајања јавног увида заинтересоване организације и појединци имају прилику да поднесу примедбе у писаном облику које ће моћи да образложе на састанку Комисије за јавни увид 6. априла ове го-

дине.

Говорећи о утицају хидроелектрана на природно окружење др Дејан Дивац из Института „Јарослав Черни“ истиче да су извршене анализе показале да су они позитивни. Нема промене водног режима и негативних утицаја на водоснабдевање, потапања нису значајна, а стварају се и услови за уређење обала реке. У случају екстремне суше у акумулацијама ће бити резерви воде за 35 дана.

Процене о квалитету воде Ибра говоре о различитим подацима тако да оне по једнима спадају у прву, а по другима трећу категорију. Просечно време задржавања воде у акумулацијама у вегетационом делу године када може да утиче на квалитет је релативно мало.

- На основу нумеричких симулација термичког стања утврдили смо да нема термичких елекрофрикација, не би требало да се активирају електрофрикациони процеси и нема опасности да ће вода да се квари.

Изградња акумулација ће имати позитиван утицај на изворишта зато што ће се смањивати формирање инфилтрационих система. У кратким периодима екстремно малих водостаја може позитивно утицати на квалитет и режим вода, а имаће позитиван утицај на квалитет воде у случају екстремног загађења, јер ће систем електрана допринети разбла-

жењу загађења. Ефекат самопречишћавања водотока ће бити израженији нарочито у односу на евентуална фенолна загађења – каже др Дивац и истиче позитиван утицај на микробиолошки квалитет воде.

Што се тиче утицаја на температуру могу се очекивати позитивне промене у летњем периоду, мало повећање влажности ваздуха и појава дана са маглом. Веома мали проценат промене, око 5 посто, биће ограничен само на водни ток и ближу околину од пар стотина метара.

Изучавањем свих биљних и животињских врста и рибе у Ибру и притокама констатовани су значајни позитивни ефекти које ће донети изградња система, а мрест риба је усаглашен са Законом о заштити природе.

- Објекти електрана могу бити архитектонски и амбијентално уклопљени у окружење водећи рачуна о историјској димензији простора који је био кичма средњовековне Србије. Нема негативних утицаја на постојеће споменике, јер је ово типична каскада која их неће угрозити. Манастири су углавном у долинама, а промена климе је минимална. Утицај на културно историјска добра пружа могућност да се у Долини краљева отвори нека од комплекснијих туристичких понуда у Србији. Уређењем тврђаве Маглич она може да се претвори, без

нарушавања амбијенталних вредности и друге грађевинске структуре, у веома атрактиван туристички објекат – каже др Дивац.

Уместо брзе реке која је само у горњем делу широка неколико метара постојаће стабилне језерске површине углавном у оквиру постојећег корита.

- Светска искуства показују да промену са стабилним нивоима и уређеним обалама људи не доживљавају као погоршање пејзажних вредности, већ као визуелно оплемењавање простора – каже др Дивац.

Два километра испод Маглича, и код Лакта, где ће бити изграђена вештачка стаза за кајак на дивљим водама и стрмије корито реке него што је сада, ствара се могућност за одвијање значајних такмичења.

У фази изградње десет мини електрана отвориће се значајни услови за локалну грађевинску оперативу и индустрију грађевинског материјала, а у фази експлоатације одређен број нових радних места различитог профила. Могућношћу формирања излетничких рекреативних центара и стварају се услови за одређен број радних места у терцијарним делатностима.

Део ренте од продаје електричне енергије припада локалној самоуправи која би требало да добије два посто од укупног годишег прихода. Стручњаци Института „Јарослав Черни“ израчунали су да би од 440 милиона киловат сати произведених за годину дана, продатих по договореној цени, у касу локалне самоуправе могло dospети милион и 200 хиљада евра. Један део профита припао би државном буџету, али и порези и доприноси за све оне који би били запослени на овом простору.

Све то показује, каже др Дивац, да осим примера успешне сарадње изградња електрана на Ибру може бити и велика шанса за привредни развој Краљева и читавог региона.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

Ивица Дачић предао на коришћење реконструисану зграду Полицијске управе

ЗА СИГУРНИЈИ ЖИВОТ ГРАЂАНА

- Зграда Полицијске управе Краљево у чију је реконструкцију уложено 33 милиона динара знатно је функционалнија јер има многе садржаје од великог значаја за рад

Међу објектима који су претрпели знатна оштећења у земљотресу, који је новембра 2010. године погодио Краљево, нашао се и зграда Полицијске управе. Министарство унутрашњих послова је уложило значајна средства за реконструкцију према плану који је направила Полицијска управа, а министар Ивица Дачић је у среду зграду свечано предао на коришћење полицијским службеницима.

Иако је у потпуности завршен само један сегмент зграда Полицијске управе има сасвим нов изглед. Осим што лепше изгледа много је функционалнија, а постоје и многи садржаји који су од великог значаја за рад. Посебне погодности пружа систем видео надзора који омогућава да се у сваком тренутку има увид у положај возила Полицијске управе и припадника полиције на задатку.

- Остаје да се са градом направи систем видео надзора, јер ће то бити важно за одржавање јавног реда и мира, а и за потребе рада криминалистичке полиције – истакао је Дачић најављујући наставак радова на реконструкцији просторија које се тичу управних послова.

Вредност до сада обављених радова износи 33 милиона динара, а министар Дачић је посебну захвалност упутио граду који је донацијом једног аутомобила и два мотоцикла исказао захвалност за допринос који су припадници Министарства унутрашњих послова дали у току санација последица земљотреса.

- Период реконструкције после земљотреса је време када се на најбољи начин показала солидарност унутар Министарства унутрашњих послова. Сви припадници који су то желели, а највећи број је то урадио, издвојили су по једну дневницу за реконструкцију више од 500 објеката припадника МУП-а који су оштећени у земљотресу. Износ од 54 милиона динара, који су прикупили припадници министарства чине МУП једним од појединачно највећих донатора за санирање штете која је настала од земљотреса – истакао је Дачић.

Министар је због свега захвалио припадницима полицијских управа из многих градова Србије

који су радили на отклањању последица земљотреса.

- Све ово што се данас овде ради је значајно и за подизање општег нивоа безбедности у Краљевоу што је у интересу пре свега грађана којима ће бити лакши и сигурнији живот – рекао је Дачић.

Министар Дачић је са сарадницима, међу којима су били директор полиције Миодраг Вељовић и начелник Сектора за ванредне ситуације Предаг Марић, обишао новоизграђену породичну кућу на месту на коме је двоје Краљевчана страдало приликом земљотреса. Том приликом је подсетио да је значајно што се на примеру Краљева показало колико је важно да се развија јак Сектор за ванредне ситуације чије су спасилачке и ватрогасне екипе и спасиоци из рушевина правовремено реаговали у несрећи која се догодила.

- Да би били спремнији за такво деловање морамо да изградимо јак систем смањивања последица ванредних ситуација, којих ће бити и убудуће, имајући у виду да климатске промене узрокују ситуације које раније нису постојале – рекао је на крају потпредседник Владе Ивица Дачић.

ИЗБОРИ НА КОСОВУ И МЕТОХИЈИ

Коментаришући расписивање избора на свим нивоима на територији Републике Србије потпредседник Владе је указао на притиске међународне заједнице у вези избора на територији Косова и Метохије. Сада када су избори расписани Србија, која инсистира на стриктној примени Резолуције 1244 Савета безбедности Уједињених нација, требало би да се представницима Унмика види да ли постоји сагласност да се они и одрже.

- Кад је реч о председничким, евентуално парламентарним, изборима ту никакве дилеме нема. Србија није могла да разговара о томе да ли жели да расписује изборе. До сада су избори били одржавани и не знам зашто би сада били спорни, а наша држава неће да пита било кога ван Србије да ли ће да расписује изборе. Суверенитет треба да се поштује, а Косово

није држава призната од стране институције која би то требало да уради, а то су Уједињене нације – каже Дачић.

ИМА НЕКА ТАЈНА ВЕЗА

Председник Социјалистичке партије Србије Ивица Дачић је уверен да ће његова партија у коалицији са ПУПС-ом и Јединственом Србијом на наредним изборима освојити дупло више гласова него на претходним и бити једина политичка опција која ће

освојити више гласова.

Иако није било званичних најави председничких избора у тренутку када буду расписани кандидат Социјалистичке партије Србије биће Ивица Дачић.

- Илузорно је о томе причати док се Борис Тадић не изјасни да ли жели сам себи да скрати мандат. Кадгод да их распишу сигуран сам да неће бити једноставно као што замишљају Борис Тадић и Томислав Николић, који мисле да могу да заузму цео политички про-

стор на политичкој сцени Србије. То није могуће и ја им добронамерно саветујем да је Србија много већа него што су њихови капацитети, јер постоје и друге политичке странке и опције. Сада кад су почели да причају о томе значи да су се мало замислили над тим. Пошто СНС не изражава неке јасне ставове све ми се чини да има нека тајна веза у томе – каже Дачић.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

РАСПИСАНИ ПАРЛАМЕНТАРНИ ИЗБОРИ

Председник Србије Борис Тадић расписао је за 6. мај изборе за Народну скупштину Србије. Парламентарни избори ће бити прилика да се још једном афирмише демократија и учврсте институције, а да грађани изабере бољу будућност и докажу да је њихова држава земља слободе, поручио Тадић. Влада би требало да се формира одмах по зашетки изборног процеса како би се што пре ухватила у коштац са тешком ситуацијом. Изборне радње ће, како је поручио, припремити надлежне институције, а оне ће отпочети оног дана када одлука о расписивању буде објављена у Службеном гласнику.

Политичке странке до 21. априла могу Републичкој изборној комисији да доставе изборне листе, а она објављује збирну листу пет дана касније (26.

априла). РИК има три дана да прогласи коначне резултате избора (до 10. маја), и од тада тече законских 30 дана за конституисање парламента. Крајњи рок за нови сазив скупштине је 9. јун, а за избор нове владе 8. септембар.

Избори ће бити спроведени по измењеном Закону о избору народних посланика, којим је уведено правило да најмање трећина кандидата на изборној листи морају бити жене, а укинута блато оставка посланика.

На предстојећим изборима, први пут од увођења вишестраначког система, биће коришћен

јединствен бирачки списак као електронска база података.

Политичке партије неће моћи после избора да одређују који ће кандидати за посланике ући у парламент, јер ће се мандати делити по редоследу са изборне листе, почев од првог на листи. Избори за 250 посланика Скупштине Србије одржавају се по пропорционалном изборном систему с једном изборном јединицом на територији целе земље.

Претходни избори одржани су 11. маја 2008. године, на којима су учествовале 22 изборне листе, од којих је било 10 мањинских. За мањинске листе не важи цензус од пет одсто за улазак у парламент, већ природни праг који зависи од броја изашлих, а на претходним је било потребно око 15.000 гласова за једно посланичко место. Ј.Ј.

ГЛОБУС од петка до петка: Финансије тресу стари континент, а забашурују опасност од упорног опадања наталитета

ИМА РОДА, АЛИ НЕЋЕ БИТИ ЕВРОПЕ!

Породилишта „не зврје“ празна, децу углавном добијају имигранти. - Зашто Саркози жртвује Јелисејску палату. - Нема економског спаса за Грчку, Енглези, Чеси и Ирци пркосе диктату из Брисела. - Амерички конгрес "отвара врата" за нове чланове Атлантског пакта

Колико сте пута, присетите се, неког Немца или Енглеца приупитали уз задовољни осмех, кад је по "нашки" неку прозборио, где ли је тако добро научио српски? Не брините да сте једини по томе бар у Европи, исто о свом језику мисле и Руси, Пољаци, чак и Шпанци и Италијани, да не набрајам више, али у Француској, верујте, то нећете доживети - за њих ћете увек, макар да сте докторирали на Сорбони, говорити као "мали Црнац"!

Французи не крију да су националисти, љубоморно чувају све што је њихово, годинама се макар и вештачки бране од увозног уплива разне врсте, али најновији догађаји, баш између задња два петка, доказују како је одбрана "галског петла" доживела крах. И то чак на самом државном врху, председник Никола Саркози је спреман да жртвује удобну и одлучујућу фотељу у Јелисејској палати, напусти политику уколико не добије у априлу још један мандат. Овоме је претходио несвакидашњи скандал и у ширим европским оквирима, јер је председник, очигледно врло свесно, лансирао у јавност одлуку да ће свим расположивим средствима зауставити даље усељавање странаца и без обзира на мотиве које наводе.

Чаша је, очигледно, преливена, број досељеника у Француску прелази разумне границе, нарочито из афричких исламистичких земаља. Опасност је одавно регистрована, али се о томе говорило шапатом, политичари нису смели да се изјасне о тој осетљивој теми, сад је Саркози стиснуо петљу и сигурно је да ће сносити последице у, пре свега, изборној трци.

ДА ЛИ ЈЕ ПЛАН У ПИТАЊУ?

У готово свим европским срединама са зебњом говоре о ниском наталитету. Стручњаци упозоравају да је за опстанак било које нације неопходно бар двоје деце по породици, а у ЕУ је већ израчунато да је 31 држава испод тог минимума. Највише брине стање у Шпанији, па Ита-

лији, Грчкој, Енглеској, у Француској.

Градови попут Марсеља, Нице и Париза су посебно на удару, међу становницима испод 20 година је, с друге стране, чак 30 до 45 процената муслиманске вере. У Холандији је половина беба, а у Белгији четвртина из бракова придошлица из арапског света. У Великој Британији се број муслимана у последње три деценије увећао са 8.200 на два и по милиона, а подигнуто је, у исто време, хиљаду џамија.

Оваквих и сличних примера има сијасет широм старог континента и не износе их ксенофоби или религиозни екстремисти, у питању су егзотични подаци који наводе на размишљање да ли је толико интересовање за усељавање у Европу последица случаја или програмске акције. Због тога се, као одговор, користе цитати разних верских и световних вођа, попут недавно убијеног Гадафија, да ће "Ислам покорити Европу и без огња и мача". Француска је у том погледу већ више него уплашена, прошла је недавно кроз фазу бруталног уличног тероризма, сусреће се и са отпором у примени забране ношења верских обележја на женама, у школама, на послу и јавним местима. Такозвана мултикултуралност, укључивање досељеника у нову европску средину, доживела је неуспех и у Немачкој, то је ту скоро признала и Меркелова, слично је и у другим државама. Европа мора, очигледно је, што пре да се позабави и том горућом темом, криза заједничке валуте и финансијски колапс нису једина тачка на дневном реду бриселске бирократије.

ШТА ШТРАЈКОВИ МОГУ

Пре вечере, на којој су Србију прихватили као кандидата, лидери ЕУ су усвојили још један програм буџетске штедње. Ништа, у ствари, посебно ново, каиш мора још да се стеже, деле откази, крешу плате и пензије, дижу порези и слични намети, све иде на плећа оних чија је кривица за стање готово никаква. Синдикати мисле да ће политичким лидерима наудити

групним штрајковима. Томе се надају и у Грчкој, којој нема спаса и поред тога што је добила опрост за половину дуга.

У Шпанији су јекнули до неба што је влада Маријана Рахоја поништила обећање да неће уводити допунске дажбине, сад су на списак пореских обвезника ставили и пензионере. Протестује се масовно и у Португалу, Белгији, Италији, на Кипру, у Словенији, Финској, хрватски млекари су заратили са полицијом, у Словачкој и Мађарској такође нема мира.

Ирска иде на готово прокажен у ЕУ референдум да гласачи кажу хоће ли прихватити налог из Брисела да финансије подлежу централизованом контроли. Ту одлуку су још у старту одбацили у Лондону и Прагу, што само по себи говори да се толико хваљени консенсус ипак селективно примењује и да се уз привилеговану државу као што је Велика Британија може да "прошверцује" и неко попут Чешке.

Удруженим државама Европе пркоси и невелика Белорусија. У тренутку кад је Минск ускратио гостопримство амбасадору Пољске због оне чувене и одавно експлоатисане приче о заштити људских права и суђењима политичким наводним или стварним неистомишљеницима, стигла је реципрочна одмазда - један за другим повукли су се сви шефови дипломатских мисија из Европске уније. И то није било довољно, јавио се, сигурно не самоиницијативно, представ-

ник Немачке. "Не можемо да дозволимо - био је категоричан министар Вестервелле - насилничко понашање јединог диктатора у Европи!". Није поменуо име, али се, пошто му је таква етикета одавно прилепљена, у грдњи препознао председник Белорусије. Одговорио је јетко и директно: "Боље је што сам диктатор, а не -геј!". Узвратна реакција, бар јавна, није се чула.

ОБАМА УЗИМА СЛУШАЛИЦЕ У РУКЕ

У Москви је протекао још један протест непарламентарне опозиције. На тргу поред споменика Пушкину окупило се неколико хиљада људи са старом причом о неправилностима у изборима и за посланике и за шефа државе. Непристрасни посматрачи већ примећују да јењава интересовање за митинговање, сви су, очигледно, све рекли што су имали, а и не проширује се круг говорника. Протеста ће, међутим, још бити, то је део, уосталом, борбе против власти и са програмом који је разрађиван и ван руских граница.

Руској опозицији је, с друге стране, адуте постепено избијала и светска врхушка. Честитке Путину су престизале једна другу, најпре Меркелова, па Саркози, Хилари Клинтон, лично је у Сочи стигао и Берлускони и, онда, у авиону, Барак Обама узима слушалице у руке и зове Москву. Владимиру Путину тај позив засигурно прија, пред-

седник САД потврђује жељу да сарађује са Русијом, прилика за сусрет двојице државника ће се ускоро указати...

Разлога за разговор, крајње озбиљан, има на претек. Путин мора да учвршћује позицију државе, злокобни облак се све више приближава руској територији, натовске ракете не престају да прете, шири се фронт противника. Баш између два петка у Вашингтону је заседао Конгрес и нама познати сенатор из Индијане, Ричард Лугар, изашао је са предлогом закона о "отвореним вратима" за пријем нових чланова у Атлантски пакт. Набројани су: Босна и Херцеговина, Македонија, Монтенегро, Грузија.

Сенатор Лугар је, иначе, знан по томе што је својевремено предлагао Русији да помогне у уништавању стратегијског наоружања, а сада настоји, сасма без шале, да Кремљ "одмакне ракете од натовских граница".

Ко се ту коме приближио? И зашто је баш сада Конгрес ушао у дебату такве врсте?

Путину неће бити лако. Обама још мање, посебно што ће у изборној години морати да се, бар делимично, приклања и зову уобичајених "јастребова". Неко ће морати да попусти, Русија не сме због сопствене безбедности. То се поново видело на делу у Уједињеним нацијама приликом још једне од неуспелих дебата о Сирији. Америчанци не одустају, нарочито уз помоћ Француза, да из Дамаска отерају председника Асада. На заседање у Њујорк су допутовали шефови дипломатија, а тандем Хилари Клинтон - Ален Жипе и Сергеј Лавров имали су окршај по жестини сличан времену "хладног рата". Натовски савезници истрајавају, наиме, у намери да, помажући и политички, доведу опозицију на власт у Сирији, док Руси и даље настоје да се преговорима нађе решење за конфликт и не дозволи страно мешање.

Карте су одавно на столу, само није јасно колико ће ко моћи да издржи. А и зна се се, по обичају, колика је цена и коме рачун стиже на наплату.

Душан ЧУКИЋ

Формиран Клуб привредника „Иницијатива 2012“

СПАСА НАМ ИМА, ПРОПАСТИ НЕЋЕМО

Последњи је тренутак да се заустави погубно пропадање српске привреде, јединствена је порука са оснивачке Скупштине Клуба привредника

Велика сала Мултимедијалног центра „Кварт“ била је протекле суботе место импозантног и до сада најбоље организованог скупа привредника у Краљеву. На позив Иницијативног одбора одазвало се 180 привредних субјеката који су на оснивачкој скупштини приступили Клубу привредника.

Повод за удруживање краљевачких, а и осталих, привредника у клуб је констатација да се српска привреда већ неколико година налази у великој кризи. Ситуацију алармантно чини и податак да задуженост државе износи 45 посто бруто производа, а стопа незапослености 25 одсто.

На скупштини се чуо податак да је само у последње три године армија од 250 хиљада људи остала без посла, да је дефицит буџета огроман, цене расту, а вредност динара константно опада. Малу новостворену вредност производи само 350 хиљада људи који све теже могу да задовоље потребе седам милиона оних који троше. На вишим нивоима одлучивања реч штедња готово да не постоји, а они који стварају нову вредност и немају од чега да штеде. Једина могућност која им је остала је удруживање са жељом да равноправно учествују у одлучивању о трошењу средстава које издвајају у буџет локалне самоуправе и приоритетима за инвестирање.

- Зато је покренута иницијатива да се створи Клуб привредника који ће деловати нестраначки са циљем да битно утиче на привредна кретања. Не желимо да делујемо као покрет или удружење. Клубови су врло утицајни на западу, а ми желимо да имамо практичну снагу искуство и знање, а не теорију и причу – истакао је на скупштини Милун Јовановић.

Краљевачки привредници су уверени да су на опште стање у српској привреди утицале многе промашене приватизације и владине агенције које троше око 800 милиона евра годишње. Посебна прича везана је за банкарство, али и кориснике буџета, судство, образовање, здравство, културу, порески ситем. Велики број запослених у јавном сектору све чешће приступа штрајку као начину за решавање материјалног положаја, док у

исто време то право немају они који стварају нову вредност. У тренутку када у клубу окупе довољан број чланова верују да ће значајније моћи да утичу на привредна кретања.

- Зато је сваки предузетник, сваки облик удруживања који запошљава једног радника битан. Жеља нам је да формирамо клуб који ће са сличним клубовима из других градова бити стабилно језгро за препород Србије. Руке су нам раширене и примамо све добронамерне, пољопривреднике и неутрална лица која имају исте циљеве и задатке – каже Јовановић.

Снага Клуба огледа се у јединству и независности од политике, али и одсуству појединачних интереса, а негативни трендови из најближег окружења, нарочито они везани за ситуацију у Грчкој, повод су за страх да би и Србија могла да се нађе на ивици банкрота. Схвативши опасност која прети краљевачки привредници настоје да што пре отпочну са активностима које би спречиле суноврат.

Подсећајући на екстремно висок јавни дуг, који ће се неминуовно одразити на висину зарада и пензија, указано је на што хитније смањење броја запослених у јавном сектору.

- Болно је и тешко, али нас чека црни сценарио. Ригорозна штедња и привредни опоравак ће тек 2016. године спасти испод критичних 45 посто бруто друштвеног

производа. До тада је четири тешке године. Јесмо ли спремни за то или мислимо да ћемо се из тога извући лако као до сада – каже Јовановић уз подсећање да нас је у марту ове године дочекао незапамћен талас поскупљења.

Промет у јануару је у односу на децембар прошле године опао за 22,6 одсто док представници власти тврде да је инфлација једноцифрена.

У 2011. години на сваких 1000 отворених радних места код страних инвеститора затворено је скоро 9000 места код домаћих предузетника у малим и средњим предузећима. Излаз из проблема

У последње три године армија од 250 хиљада људи остала без посла, дефицит буџета је огроман, цене расту, а вредност динара константно опада.

Малу новостворену вредност производи само 350 хиљада људи који све теже могу да задовоље потребе седам милиона оних који троше

држава види у повећању пореза на додату вредност и девалвацији динара чему се привредници најоштрије противе. Када је у питању наплата пореза на додату вредност залажу се за увођење принципа измиривања обавеза по наплати реализације, а не по фактурисању, јер је досадашњи начин плаћања довео до појаве великог броја превараната који лако отварају фирму и „машу меницама“. Поред укидања пореза на додату вредност на децу опрему која би, верује се, могла да утиче на спас од „беле куге“, привредници траже и ослобађање плаћања на нову опрему.

Набавком нових машина и опреме стварају се услови за отварање нових радних места, а без нових инвестиција и нових машина нема новог запошљавања.

Стране банке су у земљу унеле ограничен капитал на основу кога су оствариле добит која је већа од акумулације целе привреде. Остаје отворено питање ко им је то омогућио, колики су трошкови њиховог пословања и колико су парализовали из земље.

- Шта да кажемо народу који се задужио према евр. Камату прати евро, плата је реално пала за 16 посто у односу на период јануар-децембар, а дуг порастао за 4,35. Да ли је привреда од смањења референтне каматне стопе имала користи, или су пословне банке успеле да смање ризик за неуспеле пласмане. Сваки четврти евро из пласмана им се не враћа, а

то неко мора да плати. Не може да се троши више него што се производи – каже Јовановић тврдећи да све не мора да буде баш тако.

Зато се привредници и залажу за промене, поверење, сигурност и место које им припада, јер је економски слаба земља и потенцијално политички нестабилна.

Уверени да су реални неће одступити до коначне реализације постављених циљева и задатака. Предиспозиције за богато и срећно друштво су у природи и пољима која уз знање треба да омогуће изградњу инфраструктуре, индустријских зона и инвестиционих фондова. До технолошки развијене земље са јаком прерађивачком индустријом потребно је много рада, штедње и дисциплине, по угледу на друге земље. Овим просторима, чуло се на скупштини, требало би да у будућности господари српска омладина, а не да лута Европом у потрази за зарадом која би омогућила пристојне услове за живот.

- Невиђеним монополом и централизацијом средстава преко Националног инвестиционог плана нисмо успели да дођемо до нових радних места. Зато треба растерити привреду, а прича коју и врапци знају је предизборни трик свих који су долазили. Штедња је извор акумулације, а смањење режије на свим пољима, и довођење у прави однос са производњом, безусловност. Неиздрживо је и страшно да тај однос буде 1:1. Када вратимо старе кредите задужићемо се новим, али искључиво за повећање броја запослених у малим и средњим предузећима по ниским каматним условима – каже Јовановић, а услове за то требало би да омогући развојна банка са седиштем у Краљеву.

Као четири основне привредне гране треба дефинисати пољопривреду, инфраструктуру, енергетику и грађевинарство водећи истовремено рачуна о ликвидности постојећих предузећа уз давање приоритета извозним програмима. Стимулативним награђивањем са 3 до 5 одсто оствареног извоза и прилива девиза стимулисао би се већи пласман на инострано тржиште.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

Срби и Други светски рат

ИСТОРИЈСКА АМНЕЗИЈА - СИГУРНА

Срби између интеграције у Нови светски поредак и истине о Новом поретку југоисточне Европе из 1941. године

Седамдесет година после почетка Другог светског рата, у којем је од стране држава чланица Тројног пакта, а посебно од њихових „домаћих” југословенских савезника – Хрвата, муслимана, Мађара и Албанаца, убијено по најновијим истраживањима и милион осамсто хиљада Срба, из историјске свести потомака убијених највећим делом је избрисан и овај рат и његове жртве. У убеницима историје реформисаног српског образовања своје место није нашао ни један од најмонструознијих покоља Срба, који је крајем јула и почетком августа извршен у храму Рођења Пресвете Богородице у Глини. За четири дана у цркви у Глини усташе су побиле 1.564 Србина. Један од кољача, Хилмија Берберовић, описао је детаље овог злочина: „У цркву је могло стати 1.000 људи људи. Ту је командир одређивао 15 људи који треба да изврше клање... Убијање је вршено на тај начин што смо негде ударали ножем где стигнемо... За време овог клања није горјела светлост у цркви већ су били одређени специјални војници који су у рукама држали батеријске електричне лампе и тиме нам осветљавали простор...”

Оваква историјска амнезија постаје схватљивија ако се посматра из перспективе новопроектване ревидиране историјске свести „Уједињене Европе” о Другом светском рату, која у евроунијатским српским круговима има тежину вредносног аксиома. Циник би приметио, да данашњи поборници српске интеграције у Нови светски поредак (New World Order), морају да имају историјско разумевање за интеграцију Балкана у Нови поредак југоисточне Европе (Neuordnung Südosteuropas) из 1941. године. Ипак, кључ за потпуно разуме-

Деца у Јасеновцу

вање овог проблема даје српска политичка стварност последње деценије XX века.

Наставак идеолошких деоба српских антифашистичких жртава

После седамдесет година служења химери југословенства, док су се други историјски и неисторијски народи служили истом химером да у њеној сенци изграде структуру за самосталан државно-правни живот, Срби су разбијање Југославије дочекали без сопствене национално одговорне елите. Овакво политичко и духовно стање српског народа пресудно је утицало и на тумачење српске историје XX века, а у оквиру ње и историје Другог светског рата.

Однос према Другом светском рату зависио је од идеолошко-партијске припадности појединца, био он политичар или „научник”. Најпрецизнију слику оваквог стања дао је др Веселин Ђуретић: „одређење према грађанском рату 1941-1945. године није много излазило из искључивог идеолошког круга партијских противника, с том разликом што су само ишли обрнутим редом историјске дијалектике. Док су за властодржце партизани били апсолутно позитиван, а четници апсолутно негативан пол српске ратне стварности, они (опозиција) су прихватили искључивост обрнутог смјера. Иако су догађаји изражавали расплет

процеса у коме су се и једни и други показивали као велики узалудници и губитници... Нити је позиција, нити је опозиција имала национални и државни концепт одговарајући новонасталој ситуацији”. Тако је деведесетих година прошлог века идеологизована историјска свест о Другом светском рату послужила, пре свега, као ефикасно позадинско средство за моралну и политичку пометњу никад консолидованог фронта српске државно-националне одбране.

Стварност српског антифашистичког Устанка

Овакав идеолошки однос према српским антифашистичким покретима – четничком и партизанском, супротан је историјској истини о Другом светском рату. Устанак у Југославији 1941. године, како је већ приме-

ћено, „нису подигли ни комунисти ни националисти”, већ сам српски народ, који је видовданском етиком и герилским историјским искуством, одговорио на претње сопственом биолошким, верском и националном уништењу. То потврђују извештаји српских епископа из фебруара 1941, који по речима патријарха Гаврила (јединог патријарха који је тамновао у нацистичком логору) „изражавају слогу цркве и народа у својој потпуности, пред нашом заједничком одбраном противу Хитлера”.

Главни разлог за побуну у западним српским крајевима 1941. године, како с правом примећује академик Милорад Екмеџић, јесте „покушај католичке цркве да на реци Дрини учврсти границу своје цивилизације”, зато су, додаје он, „синови 1941. наставили тамо где су очеви били 1914., као што су и они били у истом положају према дедовима из 1882. године”. Расним уредбама НДХ из априла 1941. године, легализује се погром над православним Србима, који се одвија под покровитељством Ватикана и немачких представника у НДХ - генерала Хорстенауа и посланика Кашеа.

Бестијање усташа почело је већ у априлу 1941. године. Тако је 17. априла у Старом Петровом Селу убијено 25 Срба, у ноћи између 27. и 28. априла убијено 184 Срба код Бјеловара, а око 180 бачено је у Дунав код Вуковара. До септембра 1941. на подручју Лике, Баније, Кордуна и Далмације убијене су десетине хиљада Срба. На покоље српски народ реагује спонтаним егзистенцијалним отпором, који на Банији опочиње 24. јула, на Кордуну 26. јула, док у Лици и северној Далмацији спорадичне борбе са усташама почињу још у мају 1941. године. Стравични злочини захватили су у мају и јуну Херцеговину и Бањалучку Крајину. Тако је, примера ради, од 8.000 мостраских Срба, про-

терано или побијено њих 7.700, у мученичким Пребиловцима је од 950 становника убијено 830, у Босанској Дубици је убијено 17.591, у Б. Градишци 11.163, у Б. Крупи око 15.000, а у Б. Новом 4.650 Срба. Само до јуна 1941. године на подручју НДХ убијено је око 120.000 Срба. После масовних покоља Срби подижу општенационални устанак против усташа и Немаца, најпре 3. јуна у Херцеговини, а потом 27. јула у Бањалучкој Крајини и на Тromeђи.

Припадници римокатоличког клера, на челу са надбискупом Степинцем – војним викаром усташа, били су духовни подстрекачи, али и непосредни извршиоци ових покоља. Тако је, 10. августа 1941. године, фратар Срећко Пејић у Ливну покренуо једнодневну ликвидацију 5.600 Срба, речима: „Убијте све Србе. Прво убите моју сестру која је удата за Србина. Када завршите свој посао, ја ћу вас исповједити и ослободити гријеха”. На подручју НДХ у римокатоличком крсташком походу страдало је укупно 223 српска свештеника, три епископа су зверски убијена, док су два епископа умрла у Србији од последица усташког мучења.

Устанак у Црној Гори, подигнут 13. јула 1941. године, дан после проглашења италијанског протектората „Независне Црне Горе”, историјског и етичког узора данашње независне Црне Горе, био је у својој јулско-августовској фази у потпуности српски национални устанак. Међу 32.000 устаника, било је свега 1.800 чланова КПЈ, а називи одреда „Његош”, „Баја Пивљини” и „Владика Данило”, говоре о његовом националном карактеру.

У Србији, где је „устанак Срба имао битне елементе ранијих устанака против Турака”, Немци спроводе драконску расну одмазду примењујући уредбу по којој је за једног погинулог Немца убијано сто Срба, а за једног рањеног Немца убијано је педесет Срба.

- седамдест година после

КАРТА ЗА ЕВРОАТЛАНТСКИ ПУТ

Стратишта широм Србије, данас заборављена и запуштена, нису никаква гробља идеолошких верника, већ људи који су убијени само зато што су били Срби. Мађари су у Бачкој и Барањи већ у току априлског рата убили око 3.000, а протерали око 11.000 Срба. Крајем 1941. и почетком 1942. године уследиле су злогласне рације у Новом Саду и Шајкашком крају у којима је по неким проценама страдало око 16.000 Срба. Албанци су на Косову и Метохији побили око 10.000, а протерали већ у априлу, после проглашења „Велике Албаније”, преко 100.000 Срба. У Македонији су Бугари убили 9.429 и протерали преко 50.000 Срба.

И најзад, овакав српски, а не југословенски устанак од 1941. одложио је за шест недеља реализацију Хитлеровог плана „Барбароса”. Срби, а не некакви Југословени, били су зато „сурово кажњени због солидарности са матушком Русијом”.

Међународна злоупотреба устанка и српски грађански рат

Српски национални устанак од 1941. године, као и пуч од 27. марта, искоришћен је у каснијим ратним годинама, преко оба антифашистичка покрета, као монета за поткусуривање у геополитичкој трговини великих сила и њихових интернационалних идеологија. Широм биолошки угроженог српског националног корпуса, поред рата са нацистима и њиховим сателитима-Хрватима, муслиманима, Мађарима, Бугарима и Албанцима, распламсао се српско-српски грађански рат, вођен у име либерализма и комунизма. Као фактор мобилизације, посебно се од стране југословенских комуниста користио русофилски занос српског народа, јер како је стојало у једном документу „његова вјера у скору побједу братске Русије се не може ничим поколебати”.

Братоубилачки рат, покренут Српски мученик прије клања

од стране Броза, имао је за циљ да физички десеткује српски народ и потпуно уништи његову националну елиту, те тиме дугорочно онемогући стварање српске националне државе. Истовремено, пред крај рата, уз британску и ватиканску подршку, Броз обезбеђује амнестију верним Хитлеровим савезницима Хрватима, омогућујући да се у оквирима федералне Југославије сачува у НДХ зачета клица хрватске државности. Свој прелазак из нацистичког табора у табор победника, Хрвати су спроводили кроз насилну пропагандну југославизацију партизанског покрета, у коме је број Срба, чак и 1944. износио од 75% до 80%. Крајем рата усташко-домобрански хрватски пребег у партизански покрет, послужио је, Ђуретићевом речју, као „последњи чин франковачког Луцифера” да се обрачуна са српским националним трупама генерала Михаиловића, али и са национално свесним Србима у Брозовој војсци. Како је крајем рата изгледало у Брозовој верзији ругање српској, али и руској антифашистичкој борби, показало је именовање потпуковника Марка Месића - усташког часника који се под немачком командом борио под Стаљинградом, за команданта ослобођеног

Чачка, у коме ће бити побијено на стотине најугледнијих Срба. Док су бројни српски национални интелектуалци, неки од најчувенијих професора Београдског универзитета, били побијени или утамничени од стране „ослободилаца”, највећи део хрватске интелектуалне елите усташки ангажман безболно мења за Брозов. О сачуваном континуитету хрватске елите најбоље сведоче иста имена уредника и сарадника која се појављују у Хрватској енциклопедији штампаној у НДХ и у послератној Енциклопедији Лексикографског завода.

Дневнополитичка (зло)употреба српских антифашистичких покрета

Данашње српско дистанцирање од партизанског покрета, није само доказ историјске незрелости и националне неодговорности данашње српске „елите”, већ наставак раније хрватске политике насилне југославизације овог антифашистичког покрета, који је био српски, не по идеологији, већ по свом саставу. Прећуткивањем ове историјске истине, злоупотребавају се српске антифашистичке жртве, онако како их је Броз већ једном злоупотребио за остварење својих циљева. Истовремено, српским одрицањем од партизанског покрета, оставља се простор и данас, као и 1945, Хрватима, муслиманима и Албанцима са Косова и Метохије да злоупотребом југословенског имена коначно заузму место у антихитлеровској коалицији. Иако су се управо од припадника ових народа формирале бројне SS дивизије (око 70.000 Хрвата налазило се у SS формацијама, а од муслимана и Албанаца биле су формиране злогласне „13. SS Ханцар дивизија” и „21. SS Скендербег дивизија”), које су вршиле геноцид над Србима и ратовале против Руса на Источном фронту. Ради се само о првом кораку у успостављању лажне симетрије, јер после лажног антифашизма

Хрвата, муслиманима и Албанаца, следи лажни фашизам Срба, кога довољно оповргава чињеница да је у бившој Југославији само генерал Недић, српски егзистенцијални колаборациониста, одбио да пошаље групе на Источни фронт.

С друге стране, свођење покрета Ђенерала Михаиловића на антикомунизам и прећуткивање његовог национално-идеолошког карактера, наставак је политике злоупотребе четничког покрета од стране англо-америчке политике. Тако се историјски праведна и национално нужна рехабилитација четничког покрета користи у данашњој српској политици, не за историјско отрежњење и јачање националних политичких традиција, већ за стварање анимозитета према Русији и руском народу. Наиме, руски народ, жртва исте комунистичке идеологије, намерно се поистовећује са политиком југословенских комуниста и Коминтерне, те се као такав оптужује за пропаст српских националних снага. Истовремено се плански прећуткује англоамеричка и ватиканска подршка Брозу и његовој кроато-југословенској идеји, у виду, између осталог, и бомби по српским градовима на православни Васкрс 1944. године. Само се из угла овакве политичке манипулације четничким покретом, може схватити наизглед шизофренија позиција некадашњих глорификатора националних равногорских традиција из деведесетих, а данас вештачки одржаваних експоната НАТО политике у Србији. Посредством лажних националистичких и антикомунистичких политичких групација, лик Ђенерала Михаиловића већ двадесет година служи англоамеричкој политици као мамац за одвођење Срба „у земљу недођију”. Истовремено, „први герилац у окупираној Европи” се 65 година после физичке ликвидације, од лицемерних глорификатора духовно масакрира, систематским убијањем идеје чији је био мученички заточник – идеје јединствене државе свих Срба.

Српски антифашизам - жртва евроунијатског „братства и јединства”

Током четрдесетпет година трајања социјалистичке Југославије, Срби су, зарад лажног „братства и јединства” са дојучерашњим „домаћим” целатима, пристајали да своје антифашистичке жртве, убијене само зато што су били Срби, преименују у Југословене. Тако су и жртве и убице у званичној југословенској историји изгубиле свој национални идентитет. Потомци убијених Срба, чија се историјска свест формирала на оваквој „безименој” историји, били су затечени и историјски недорасли времену у коме су потомци некадашњих убица -Хитлерових савезника, почели да руше „социјалистичку заједницу братских народа”. Срби су делимично избегли нови Јасеновац само захваљујући томе што се истина о Другом светском рату сачувала у предању неког народа. Из овакве националне историјске свести потекли су народни прваци којима се данас суди у Хагу.

Ново жртвовање српске историјске свести о Другом светском рату, зарад „братства и јединства” са старим европским крсташима, створило би генерације Срба са потпуном историјском амнезијом. Истовремено, заборављајући јасеновачку истину, Срби лако могу да поверују у сребреничку лаж. У оквирима европског једноумља, спроведеног у условима софистицираног информационог надзора, не би постојали услови да епска традиција, као у време ранијих окупација, сачува неидеологизовану српску историјску свест. У таквом стању неки нови антивизантијски крсташки поход могао би да буде и историјски крај српског народа.

Зато је борба за истину о Другом светском рату, јемство историјског опстанка Срба, али и пут српског отрежњења од евроунијатских заблуда.

мр Зоран Чворовић

Уколико сте пропустили гостовање градоначелника Краљева Љубише Симовића у емисији КОНТРАСТ на регионалној Телевизији Краљево, коју води и уређује Милорад Црњанин...

СВАКОДНЕВНИ РАД ЈЕ МОЈА КАМПАЊА

Градиће се мост и шеталиште крај Ибра, побољшати саобраћајна безбедност и сигнализација и санирати неки од бујичних потока. – Држава је наша кућа, колективно смо одговорни. – Алармантних хиљаду на казану Народне кухиње уједно је и одраз опште кризе. – Краљево, град спорта и културно жариште, поносан је на Пековиће. – Слога наставља. – Тек у следећем мандату се може сагледати започето, поручио градоначелник

Гостујући у емисији Контраст на Телевизији Краљево, Љубиша Симовић, градоначелник града, а уједно и председник Окружног одбора Демократске странке (округ - Врњачка бања, Краљево, Рашка и Тутин) је одговарао на питања водитеља и гледаоца.

Неко његов рад посматра критички, а понеко са симпатијама. Гледајући емисију могли сте сазнати нпр. да сви који задовољавају критеријуме за бесплатан превоз треба да добијају бесплатну карту или да су значајна средства издвојена за саобраћајну сигнализацију у Карађорђевој улици. Градоначелник је обећао да ће са сарадницима размотрити проблем раскрснице у Ковачима, као и направити нове пешачке прелазе у затвореном делу Улице Ђуре Ђаковић и Танајска Рајића, у непосредној околини три школе.

У више наврата је истакао колико је поносан на грађане Краљева, јер и у најтежим ситуацијама знају да покажу све људске квалитете и позвао на сарадњу.

Шта је са изградњом моста у Скопљанској улици?

То је потреба као и у свим градовима који расту, који се шире. Једна од мојих визија је да се окренемо и другој обали Ибра. Да се град и тако развије.

Две изузетно прометне саобраћајнице директно се наслањају на будући Скопљански мост. Једна је улица Војводе Степе, која је улаз из правца Чачка и Београда, друга је Карађорђева улица која води целокупан саобраћај Ибарском магистралом од Рашке и Ушћа. Управо из тог разлога ће се ту налазити мост, у пресеку те две саобраћајнице.

Да ли су обезбеђена средства за изградњу бедема крај Ибра?

Средства су обезбеђена и завршили смо заштитну стопу до Старог Јасена. Даље настављамо са градњом предивног шеталишта које ће ићи до Старог Јасена. То је нешто што ретко који град има, ми га имамо на понос.

Зашто кружни ток на путу ка

Матарушкој бањи није стандардизован?

Када је у питању кружни ток, још увек није довршена та прикључна саобраћајница, а када буде у целини довршена према мосту ка Скопљанској, који треба за који дан да уђе у тендер, биће потпуно јасно како је формирана. То је савремено решење које ће имати пуну ефикасност у том делу саобраћаја.

Када ћете очистити Ковачки поток?

Ми имамо доста проблема са решавањем имовинско-правних односа на свим бујичним потокима. Ковачки поток најалост спада у један од тих потока који знају да направе велики лом. Други је поток у близини Маква у Шеовцу. Бубан поток у Обрви коначно завршавамо. Урађен је у дужини од 4км и 100м и остало је око 300м недовршено због имовинско-правних проблема. Власници неких парцела нам не дају приступ. Изузетно велики проблем у Врби и Залопачи, и целом својом дужином, ствара поток Товарница. Ове године имамо обезбеђених око 30 милиона за прву фазу санације Товарнице, али је неопходно преко 100-150 милиона да се цео тај ток санира. Гледамо да решимо по приоритетима све оно што се деценијама „гурало под тепих.“ Немогуће је обезбедити средства одједном. Сасвим је сигурно ће и Ковачки поток ући у санацију.

Колико је гладних? Има ли народних кухиња?

Чињеница је да живимо у кризи, да морамо да носимо терет те кризе, али ми нисмо земља која гладује. Народна кухиња у Краљеву опслужује близу хиљаду људи. Тај број је алармантан, али је и одраз опште кризе. Лично сам у много наврата ишао тамо, обилазио људе, разговарао са њима. Храна је задовољавајућа. Једини излаз из опште кризе је рад.

Чија је одговорност случај смрзнутих људи Кованлуку?

Породица из Кованлука је одговорност свих нас. Увек сам позивао све суграђане да реагују на

време, ако они нису у стању да помогну, да позову локалну самоуправу или Штаб ако је у питању ванредна ситуација. Сви ми носимо одговорност за пријатеље и комшије. И они који критикују су у обавези да помогну. Од суграђана тражим да позову на време, да нас информишу. Морамо радити на подизању свести људи. Ова држава је наша кућа и без таквог осећања и међусобне сарадње тешко да можемо нешто постићи, иако смо сада стекли статус за кандидата за ЕУ.

У такмичењу „Ја имам таленат“ брат и сестра Пековићи су победили. Дечак је изјавио да ће део новчане награде утрошити у поправку крова који је настрадао у земљотресу. Како то да још није саниран кров?

Ми смо вршили санацију за 15.000 кућа у Краљеву. Постоје објекти који уз нашу финансијску помоћ нису могли у целини да се поправе или су људи трошили новац за неку другу потребу породице. Увек се може проверити у Одељењу за земљотрес ко је колико новца добио.

Ја сам неизмерно поносан на Краљевчане који су се исказали не само у спорту, а Краљево је спортски град, него и у културној сфери. Имамо и три добитника награде Меша Селимовић. То је изванредан показатељ да је Краљево град у коме цвета култура. Сада су и Пековићи, ти млади музичари, осветлили образ Краљеву.

Шта је успорило избор и да ли ће бити изабрани Савети месних заједница пре избора?

Захтевали смо од председника месних заједница да припреме и ускладе своје статуте са Статутом града и то је био разлог да пролонгирамо. Мислим да до данас сви нису спремни. Нажалост улазимо у предизборни период, период кампања, тако да ћемо тешко успети да и тај део посла обавимо.

Може ли икако локална самоуправа да помогне клубу Слога?

Ја сам био на састанку, на позив за помоћ од стране председника Фудбалског савеза Србије, господина Караџића. Посредовао сам на састанку и помогао да се изнађе компромисно решење које омогућава Слоги да настави такмичење. Некако смо успели да схватимо сви да је општи интерес важнији од појединачног. Битно је да Слога настави путањом којом је кренула и има место у Супер лиги.

Ко је крив за ситуацију у Магнохрому?

Ја разумем све оне који желе да обележе једног кривца и тако заокруже причу, али су најалост у пракси ствари компликованије и сложеније. Магнохром је фабрика која је подигла више од половине Краљева. Тај гигант је доживео судбину свих највећих фабрика у овој земљи, крајем 80их и почетком 90их, када је почела интензивно да се води погрешна политика. Магнохром је био велики извозник. 80% производње је било за извоз, а под санкцијама је пропао. Када 10 година водите погрешну политику и ратове, јако је тешко да се за наредних 10 година све опорави. По-

требно је бар дупло више времена.

Када ће се решити проблем Магнохрома?

Требаће много времена. Нажалост морам да кажем и то да је Магнохром био у ресору Министарства економије, које није адекватно решавало тај проблем. Верујем да ће се изнаћи неко решење. Ја сам стао раме уз раме са тим радницима и захтевам да се извршне пресуде поштују. Мој лични и политички став је да закон мора да се поштује. То је императив. Сваки мој суграђанин зна да градоначелник мора да стане уз њега када је у невољи, нарочито када има законско право да реализује лични интерес. Сви ти бивши радници из Магнохрома имаће у сваком тренутку моју подршку.

Каква ће бити изборна кампања?

Свој посао осећам као врсту кампање, јер се стално доказујем кроз посао. Да нисам имао велико поверење људи, не бих био у стању оволико да урадим.

Да ли сте задовољни постигнутим?

Ја се вероватно не бих укључивао у наредне изборе да сам задовољан постигнутим. Желим да наставим и даље, јер сматрам да тек у следећем мандату може да се сагледа започето и урађено. Тек ће се осетити последице великих пројеката које смо радили што у сарадњи са владом, што сами.

Да ли сте пре чланства у ДС били члан неких других партија?

Нисам био члан ниједне странке ни партије. Био сам музејски саветник у Народном музеју у Краљеву. 2002. године ушао сам у Демократску странку.

Како ћете Ви као особа из Демократске странке поднети евенуални пораз на изборима?

Да не верујем у победу, не бих се бавио овим послом. Када завршим своју политичку каријеру, наставићу са својом професијом. О томе када ће се то десити одлучују искључиво моји суграђани.

Јелена Јањић

Напредњаци предлажу нове мере

ПРОМЕНА ПОРЕСКЕ И ПОЛИТИКЕ ЦЕНА

Новим мерама подстакло би се повећање домаћих инвестиција и раст потрошње што би мултипликовало финансијске токове, проширило пореску основицу и увећало приходну страну буџета

Када је 2004. године одлучено да се са система наплате пореза на промет пређе на систем пореза на додату вредност држава је веровала да ће остварити четири основна циља. Очекивало се да ће бити избегнуто плаћање двоструког пореза, јер се ПДВ плаћа на додату вредност у свакој фази промета. На овај начин се опорезује крајња потрошња, производни инпути су јефтинији, а производ конкурентнији. Очекивано је смањење избегавања плаћања пореза повећањем укупне пореске наплате којом су обухваћене све фазе промета. Овим системом је коначно опрезован увоз, а ослобођен извоз, чиме је повећана кокурентност домаће робе на иностраном тржишту.

- Обзиром да је политика често супростављена економској логици, а под утицајем западноевропских директива које су буквално тумачене, изостала је државна регулатива у области цена. Ова област је препуштена тржишту, што су највише искористили шпекуланти, који су најчешће и монополисти, док је систем јединствене пореске стопе имао улогу пуњења буџета по сваку цену, без обзира на губне последице по националну економију и становништво. На овај начин држава се одрекала два најважнија директна инструмента за управљање квалитетом привређивања и стандардом грађана, што је ишло у прилог интересним групама из земље и иностранства – каже Ђорђе Павловић, председник Савета за економска питања Градског одбора Српске напредне странке.

Имајући у виду бројне негативне последице пореске политике Српска напредна странка ће се, по доласку на власт, залагати за значајне промене. Прва се односи на плаћање пореза на додату вредност на наплаћену, а не фактурисану, реализацију, поготово кад се има у виду неефикасност судства у сфери дужничко-поверилачких односа и наплате потраживања. Следећи задатак напредњака биће укидање обавезе плаћања овог пореза у промету одеће, опреме, хране и лекова за бебе, основних

прехранбених артикала, уџбеника и учила, лекова, санитарског материјала и помагала, као и лекова за ветерину.

Ограничење маржи и укидање ПДВ-а требало би применити и у области промета свих материјала који доприносе побољшању енергетске ефикасности стамбених и пословних објеката.

Од обавезе плаћања ПДВ-а напредњаци имају намеру да ослободе увоз опреме за обављање основне делатности и опрему из области пољопривреде, као и промет енергената за грејање домаћинства, изузев електричне енергије при чијем промету треба ограничити марже и број посредника.

Уз ограничавање маржи у промету семена, садног материјала, средстава за заштиту биља и крмних смеси напред-

Потписивање петиције за смањење ПДВ-а

њаци планирају и прогресивно опорезивање дохотка и зарада екстра профитера и богатијих слојева становништва. У исто време порез на имовину треба свести на симболичне износе, а умерено прогресивно опорезивати ренте како се не би дестимулисала потрошња у области

индивидуалне градње.

- Садашња власт се противи оваквим променама под изговором да би то било враћање на државни интервенционизам, иако то увелико чине све западне економије. Показало се да је концепт либералне економије и тржишта превазиђен и да је

неопходно да се у појединим областима интервенише како се не би, зарад профитног интереса појединаца и група, угрозила сама држава – каже Павловић уз напомену да овакво понашање власти има подршку страних кредитора, пре свега Међународног монетарног фонда, јер је пуњење буџета по сваку цену гаранција враћања кредитних обавеза.

Напредњаци верују да оваквом пореском политиком и политиком цена не би дошло до повећаног дефицита у буџету, јер би нове мере подстакле повећање домаћих инвестиција и раст потрошње, што би мултипликовало финансијске токове, а тиме проширило пореску основицу и увећало приходну страну буџета.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

Девет година од смрти др Зорана Ђинђића

БРЖИ ОД ВРЕМЕНА

Парастосом у цркви Спаљивања моштију Светог Саве чланови Демократске странке подсетили се на првог демократски изабраног премијера Србије

У понедељак 12. марта навршило се девет година од убиства премијера Србије и председника Демократске странке др Зорана Ђинђића. Као и сваке године чланови странке су присуствовали парастосу у цркви Спаљивања моштију Светог Саве у Краљеву.

Девет година се поштоваоци дела др Зорана Ђинђића на овај дан подсећају да је премијер био бржи од времена и да је поднео највећу жртву да би се грађани Србије што мање жртвовали.

- За ових девет година се на овај дан подсећамо и на то да ова наша кола могу поново да крену уназад уколико не следимо пут који је он поставио. На овај дан је битно да испоштујемо оне смернице које су биле храбре и одлучне и са много енергије наставимо реформски прави пут, да не гледамо шта је лакше и једноставније, већ шта је боље за наше суграђане и да радимо пра-

вично, енергично и одлучно како је премијер радио. Када сви поделимо тај терет онда ћемо једноставније ићи ка правом путу – рекао је градоначелник Краљева Љубиша Симовић подсећајући да је Зоран Ђинђић био усамљен на том путу и платио главом зато што је био бржи од времена и спреман на велику жртву.

На првог демократски изабраног премијера Србије подсе-

тио је и народни посланик и председник Градског одбора Демократске странке у Краљеву Иван Јовановић.

- Зоран Ђинђић је увео европско рачунање времена у Србију, а тај часовник је откуцао тачно време кад је Србија добила кандидатуру за пријем у Европску унију. Многи су у претходним годинама вадиле батерије из тог часовника, покушавали да

зауставе Србију на европском путу и спрече оно што је добро за њене грађане. На срећу, до сада су само одлагали тај европски пут. Сигуран сам да ће и у наредном периоду наставити да се остварује визија Зорана Ђинђића, визија модерне европске Србије која је добра за све њене грађане – рекао је Јовановић.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

Покрет за Краљево против електрана на Ибру

ВЕЋА ШТЕТА ОД КОРИСТИ

ПУЛС-а Србије Покрет за Краљево изнео нове податке о штетности изградње електрана на Ибру

Изградња десет мини електрана на Ибру била је пре две године повод за прве неспоразуме у тадашњој коалицији на власти. Највећи противник ове изградње тада, а и сада, је ПУЛС Србије Покрет за Краљево. Прошлонедељно представљање Просторног плана подручја посебне намене ибарских електрана повод је за изношење нових доказа који указују на неправилности током досадашњег одвијања процеса.

Председник Покрета за Краљево др Љубиша Јовашевић је изненађен чињеницом да београдски Институт за водопривреду „Јарослав Черни“, који се појављује као пројектант, опште нема дозволу за такве послове. Да се читав поступак ради на брзину показује и тврдња да је приликом градње оваквих објеката неопходно фундаирање терена након чега до изградње мора да прође шест до осам година. У супротности са законима и Уставом Србије је, тврди др Јовашевић, и проглашавање јавног интереса којим се одузима обрадиво пољо-

привредно земљиште због уступања страном партнеру који је у исто време ослобођен обавезе плаћања 20 милиона евра за почетак антиерозивних радова. Уместо тога инострани партнер нуди само два милиона.

- Нема банкарских гаранција, па се враћамо на основно питање које су то референце италијанске фирме, где је био јавни интернационални тендер и тендер на коме је ангажован Институт „Јарослав Черни“. Прво је потписан уговор, па

се говори о оправданости изградње што је својеврсни парадокс – каже др Јовашевић и подсећа да ће Покрет за Краљево позвати реномиране стручњаке свих профила, чија струка задире у проблематику брана, да се обрате јавности.

Недоумице су везане и за дистрибуцију произведене електричне енергије због сумњи у исплативост постављања каблова испод мора преко Јадрана да би се она транспортовала у Италију.

- Мислим да ће бити скренута

на Косово, коме треба струја, а Србија неће добити новац него Италија – каже др Јовашевић.

Подземне воде на брдима у приобаљу Ибра и крте стене стварају клизишта, а променом режима подземних вода могу да се изазову нови покрети. Уз све то нико не помиње измештање железничке пруге на појединим деоницима и градњу нових тунела кад измештање једног километра кошта милион евра.

- Нове две бране о којима се говори представљају велику опасност која ће утицати на режим подземних вода у насељеном месту Рибница – каже др Јовашевић уз подсећање да су велике поплаве шездесетих година прошлог века у овом делу града биле проузроковане подземним водама због подизања нивоа реке.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

Градски одбор ДСС Краљево

НА ЛОКАЛУ САМОСТАЛНО

Имена кандидата за посланике и одборнике за неколико дана

љева неће бирати директно ДСС ће на време саопштити име свог кандидата како би грађани знали ко ће водити град ако ова странка задобије њихово поверење. Име кандидата за градоначелика биће саопштено у следећих неколико дана у исто време када и имена посланичких кандидата из Краљева који ће се наћи на листи ДСС за републички парламент.

Градски одбор Демократске странке у Краљеву подржава оправдане захтеве бивших радника Магнохрома за наплату неисплаћених зарада. Чињеница да ће се Магнохром продавати парцијално, и знања да је Фабрика електротехничких производа већ спремна за продају, повод је за предлог да се од добијеног новца прво измире обавезе према бившим радницима, а тек потом према банкама. Овакв став Владимир Богавац, шеф одборничке групе ДСС у Скупштини града оправдава чињеницом да су потраживања радника старија од дуговања према банкама.

- У случају где радници нису утужили предлажемо да држава склопи са њима договор о вансудском поравнању да би се избегли непотребни судски трошкови. Тамо где су радници већ поднели тужбе за неисплаћене зареде захтевамо од судова да у што краћем року донесу решења у складу са законом, а од локалних власти да употребе добре везе са републичком влашћу, на које се стално позивају, и допринесу решавању проблема на задовољство прво радника и њихових породица, а верујем и свих грађана Краљева – каже Богавац.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

Акција Јединствене Србије

ЛЕКАР У ЧУКОЈЕВЦУ И ВИТАНОВЦУ

Због непостојања адекватног простора прегледи у магацину

Градски одбор Јединствене Србије у Краљеву наставља са акцијама које су усмерене ка обичном човеку и несребично помаже да свакодневне тешкоће, на које у животу наилази, буду превазиђене. Тако су медицинске екипе, које чине чланови странке, већ биле у Чукојевцу и Витановцу, где су вршиле прегледе и мештанима пружале здравствене услуге.

- Акција је у народу веома срдечно прихваћена, нарочито код представника старије популације, који нису у могућности да се превезу до Краљева и тамо обаве неопходна медицинска испитивања. Првом позиву се одазвало тридесетак мештана, који су на лицу места прегледани, а касније, преко медицинских радника чланова наше странке, упућени на даље лечење. Због великог интересовања мештана Чукојевца и околних села, екипе су поновиле акцију у Витановцу, а прегледима је присуствовало педесетак мештана, који нису крили задовољство због оваквог, у

њиховој средини сасвим новог, подухвата - каже Владимир Ракоњац, председник Градског одбора Јединствене Србије у Краљеву.

Градски одбор Јединствене Србије се залаже за враћање Дома културе у Витановцу законитом власнику, месној заједници. После приватизације која је, по мишљењу Ракоњаца изведена на правно неутемељен начин, зграда је препуштена пропадању. Генерације Витанов-

чана су годинама улагале средства и труд да би ово некада велелепно здање служило за окупљање младих и одржавање културних и других манифестација. Због стања у коме се зграда налази и медицинске екипе Јединствене Србије биле су принуђене да прегледе становништва овог краја врше у неусловним просторијама једног магацина у Витановцу.

Т.Р.

Штрајкачи појачавају притисак

БИВШИ МАГНОХРОМЦИ И НА САОБРАЋАЈНИЦАМА

- Проблем бивших радника Магнохрома и даље без решења.
- Након протестних шетњи, ноћи у Скупштини, штрајка глађу појединачно, били блокирани мост на Ибру и Ибарска магистрала.
- Делегација радника и градоначелник опет у Београду.
- Поново се чека реакција Агенције за приватизацију

Када су се пре двадесетак дана бивши радници Магнохрома одлучили да радикализују протесте због неисплаћених зарада по правоснажним пресудама веровали су да ће представници локалне самоуправе учинити нешто више у правцу решавања проблема. Од тада њих педесетак ноћи проводи у просторијама Градске управе у ишчекивању повољних вести.

Притисци на представнике локалне самоуправе и штрајк глађу појединих радника нису дали резултате, па су одлучили да полако појачавају притисак. Прво су 12. марта, у трајању од пола сата, блокирали мост на Ибру. Радници су звиждали у пиштаљке и носили транспаренте са написима.

- Послали смо захтев градоначелнику да нам направи контакт са Министарством финансија и да са њима разговарамо о начину исплате наших зарада. Он нас још није обавестио да ли је ступио у контакт, а овај нови вид протеста је притисак на градоначелника да нам се обрати позитивно или негативно. Ми смо тренутно у сали Скупштине

града где ноћева педесетак бивших радника, а наставићемо тако док се не нађе неко решење за ово наше питање јер других могућности немамо – рекао је тада Душан Вукадиновић, један од организатора протеста.

Око 200 бивших радника краљевачког Магнохрома, следећег дана, 13. марта, блокирало је на сат времена, Ибарску магистралу, па су путни правци према Београду, нишком аутопуту и према Приштини били затворени за саобраћај. Полиција је демонстранте упозорила да је то кривично дело.

Тражили су бивши радници Магнохрома помоћ и у Центру за социјални рад и у коректном разговору са директорком добили обећање да ће са представницима локалне самоуправе покушати да допринесе бржем решавању проблема.

Током последњих неколико недеља најтеже им пада сазнање да је све мање оних који желе да разговарају са њима.

- Људи су поприлично огорчени. Највише нас боли што ће у време пред изборе још мање да се води рачуна о нама, па зато

и вршимо притисак да нам кажу људски може ли, или не може, да не губимо време и вољу на оваквим стварима – каже Вукадиновић.

За исплату по судским пресудама одговорно је Министарство финансија на чијем челу се налази премијер Мирко Цветковић. Управо из тих разлога радници сматрају да је кључ за решење проблема у рукама Демократске странке. Подсећамо да је крајем фебруара Агенција за приватизацију понудила бившим радницима да се у висини њихових потраживања стави хипотека на слободну имовину Магнохрома, што они нису прихватили.

У четвртак, 15. марта, делегација бивших радника, заједно са градоначелником Љубишом Симовићем се поново упутила у Београд, на разговор са челницима Агенције за приватизацију. До закључења овог броја није нам познато да ли ће се вратити са решењем или ће се протести радника чији је дуг са каматама и судским таксама већи од једне милијарде динара наставити.

Фото: М. Радовановић

Сузбијање нелегалног превоза

БЕЗБЕДНОСТ ПУТНИКА НА ПРВОМ МЕСТУ

- Пооштравање мера према нелегалним превозницима осигурава већу безбедност путника. - Повећан број захтева за легализацију рада

Савет за координацију послова безбедности саобраћаја на путевима је почетком фебруара најавио појачане активности у сузбијању нелегалног такси превоза, а кроз медијску кампању упућено упозорење грађанима да се новим мерама повећава безбедност на путевима.

Предвиђене казне за предузетнике у износу од 150 до 500 хиљада динара и физичка лица од 80 до 150 хиљада динара, односно затвор у трајању од 30 дана, ако обављају такси превоз а за ту делатност нису регистровани код надлежне службе, нису дале резултате. Због тога се приступило драстичнијим мерама и појачаној акцији на улицама и путевима на територији града Краљева у координацији са Министарством унутрашњих послова и одговарајућим инспекцијским службама. Очекује се да ће нове мере дати резултате и да ће нелегални такси превоз бити у потпуности сузбијен.

Градско веће је утврдило да је 250 такси возила довољно за подмирење потреба грађана у

овој области. У претходне три године број издатих дозвола за обављање ове врсте превоза достигао је једва половину. Поред стотинак такси возила, колико је легално било у саобраћају претходне године, у локалном саобраћају учествовало је још око шест стотина радника других превозника који на легалан начин превозе путнике.

Од 13. марта инспекцијске службе уз помоћ припадника саобраћајне полиције врше појачану контролу оних за које постоји основана сумња са се нелегално баве такси превозом. По утврђивању прекршаја инспектор доноси решење којим се изриче заштитна мера одузимања возила до окончања прекршајног поступка, о чему се власнику издаје одговарајућа потврда.

У последњих недељу дана надлежним службама је поднето педесетак нових захтева за легализацију возила у такси превозу.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

Brilijant
KOZMETIČKI SALON

osavite lepotu na prav način

36000 KRALJEVO
IV KRALJEVAČKI BATALJON 15/1 064/27 36 456

036 / 324-050

Путопис: Московски дневник (4)

МАРКО ГАЛАМА У РАЉАМА ЖИВОТА

30. августа – 7. септембра

Ујутру ме буди зveckање стакла. Марко Галама је већ за столом, испија (да ли прву?) јутарњу чашицу:

– Јеси ли се одморио, роде? Ајде, устај да попијемо по једну, сад ће и кафица, па да доручкујемо.

Гледам на часовник – увелико је прошло осам сати. Дина је већ отишла на посао.

– Ниси на послу? Синоћ рече да мораш поранити...

– Не морам данас да идем. Таџици ће завршити оно што је започето, а за даље тек има да се види шта ће да се ради. Сутра идемо заједно.

Добро се сећам да сам га јуче чуо како свом послодавцу Колаковићу обећава да ће данас сигурно бити на радном месту, али ћутим.

Раздрагани Марко у ТВ-плејер убацује ЦД-плочицу са бисерима новокомпонованог и турбо-фолк „српског“ народног мелоса и „одврће“ тон „да се чује“, од чега добијам неодољиву жељу да искочим кроз прозор. Ускоро се, отаљавши некако доручак, изнова „мртво-сан“ стравалио у кревет.

У току дана се још неколико пута, једва се проснувши, придизао с лежаја, опет и опет позезао за флашом што му је увек стајала надокхват руке, на ормарићу покрај кревета, испијао 3-4 чашице ракије и снова се онесвешћивао.

Слично се поновило и следећег дана.

И „прексутрадан“.

И оног наредног дана.

О заустављању није било ни говора. „Докрајивши“ ракију, прешао је на вињак. На Колаковићева телефонска распитивања зашто не долази на посао, на позиве својих радника, изговарао се болешћу. Таџици се, уосталом, на радилишту више нису ни појавили.

Да изручим свој „поклон“ у судоперу – није ишло. Да му се придружим у пијанчењу – спречавала ме „грудва“ која ми није силазила из грла.

Тек из разговора са Дином и самим Марком увидех какву сам ужасну грешку направио

доносећи му алкохолна пића.

С Марком сам се први пут чуо свега два-три месеца пре мог доласка, када ми је после дуго времена телефонирао. Тек тада сам сазнао да се он још две године раније растао са својом првом женом Људмилом, и да од онда није видео своје троје деце.

У време мог последњег боравка у Русији, приликом снимања поменутог документарца о фестивалу „Браћа“ јула 2009. године, безуспешно покушавах доћи до њега. На телефонске позиве није било одговора.

Испоставило са де је управо у то време Галама пролазио прави пакао.

Преварен после једног посла у Сибиру, који му никад није плаћен, празних џепова вративши у Москву – разочарани Марко се опет превише

почео дружити с алкохолом, који је са годинама све разорније деловао на његов организам. Са пијанствима су започеле бесомучне свађе и туче са женом, којој је најзад пукло „трпило“. Укратко, пролећа те године дошло је до коначног развода. Марко је као пијанац добио забрану виђања деце, као страни држављанин без докумената – депортацију из Руске Федерације, и без игде ичега се обрео на улици.

Доспео је до самог дна, започевши, одрпан и гладан, прави скитнички живот, праћен скривањем од полиције, потуцањем од немилата до недрага, бесомучним опијањем, ноћивањем по парковима, улазима, брлозима московског полусвета...

Док трају топли дани, може се и тако некако битисати. Уо-

сталом, разлика између живота све огромнијег броја данашњих Срба и живота „голих синова“ своди се углавном на чињеницу да ови први засад, још увек имају какав-такав кров над главом.

С мразевима се, међутим, појавила опасност да и Марко постане безимени, статистички делић армије несрећника које сваке зиме односи бела смрт.

Такве судбине спасла га је помоћ његовог московског „суселанина“ Радојице (о њему ћемо тек говорити), који му је, кришом од жене, уступио њихов „жигуљи“ и снабдео га одећом и ћебадима. Ту му је, кад се могло, доносио храну, па каткад и обојицу чашћавао вотком. Грејање је било стално укључено. Тако је Марко недељама, шћућурен у колима, проводио ледене московске ноћи. Дању је

из њих излазио и време до вечери проводио у бесциљном лутању и војњи метроом. Као предохрану од запаљења плућа испијао је сопствену мокраћу.

С леденим зимским тушем наступило је отржењење, које је пробудило његов инат: зарекао се да неће умрети као псето у неком каналу. Почео је постепено, тежак и препун посртања опоравак: дао се у потрагу за послом (као добар мајстор још увек је био памћен и цењен), са каквом-таквом зарадом дошла су и нова познанства... Повремено је још упадао у пијанства, али је увек успевао да се им се отргне, и за годину дана донекле је стао на ноге. Упознавши Дину сасвим је одбацио алкохол, унајмили су заједнички стан... И ето, с пићем које сам донео звер се опет пробудила – уколико је уопште и била успавана.

Разговори ту не би били ни од какве помоћи; звоцање сам препустио Дини, која је већ почела да ме гледа као уљеза и непожељног реметиоца њене породичне идиле.

Уместо тога, пошто путовање градским превозом и свакодневна јурњава овде брзо једу време, па сваки сусрет ваља унапред испланирати и тачно предвидети, дао сам се у потрагу за неким од својих ранијих руских познаника и пријатеља. Понеке од њих више није било могуће добити на старим бројевима, неки тренутно не беху у Москви. Десио се да је и Марија Мељкова, извршни секретар нашег руско-српског Братства Светих Цара Николаја и Владике Николаја у Русији, баш тих дана боравила у Иркутску на једној изложби, па је и тај сусрет долазио у обзир тек после њеног повратка 7. септембра.

Марково буђење из пијанства уследило је после пуних недељу дана. Тог касног понедељног преподнева „осовио“ се на ноге лагане, „мртвотрезан“ се протегао, почешао иза увета, кратко замислио, и почео пребирати бројеве телефона. Ваљало је нешто предузимати, новац је већ био на измаку.

Драган Бунарић

САМО НА РЕГИОНАЛНОЈ ТЕЛЕВИЗИЈИ КРАЉЕВО ЕМИСИЈА ИСТОК

посвећена српско-руској сарадњи
под покровитељством Руског дома из Београда
и Српско-руског дома из Краљева

ПЕТКОМ од 20 ч
РЕПРИЗА НЕДЕЉОМ од 8:45 ч

Обележен Светски дан бубрега

ДОНИРАЈ БУБРЕГ – ПРОДУЖИ ЖИВОТ

Светски дан бубрега - 8. март, ове године је обележен под слоганом „Донирај бубрег - продужи живот“ са циљем подизања свести грађана Србије о значају тог органа

Обележавање Светског дана бубрега у Србији организовала је Управа за биомедицину и Институт за јавно здравље, у оквиру Националног програма трансплантације органа и кампање „Продужи живот“ која је покренута 2009. године са циљем да се грађани упознају са значајем бубрега, органа који има кључну улогу у одржавању живота, као и о трансплантацији и донаторству. У свету од болести бубрега болује сваки десети човек, а у Србији има од 500 до 600 хиљада оболелих. Светски дан бубрега обележава се другог четвртка у марту и окупља удружења здравствених радника и пацијената у више од 60 земаља.

Светски дан бубрега код нас раније није обележаван у значајној мери, а велика акција у коју се наша земља укључила има за циљ да се завештањем органа пружи шанса оболелим људима да живе квалитетно.

Др Бисерка Аксић Миличевић, шеф одсека за хемодијализу Здравственог центра „Студеница“, истиче значај трансплантације бубрега као бољег и јефтинијег од осталих видова лечења и подсећа да је од почетка кампање 2002. године извршен велики број кадаверичних трансплантација. И док је на почетку кампање две трећине трансплантација вршено органима живих донора сада је тај однос промењен на две трећине у корист кадаверичних.

- Болесници од хроничне бубрежне инсуфицијенције лече се хемодијализом, перитонеалном дијализом и трансплантацијом као најбољим видом лечења. Један пацијент на хемодијализи годишње кошта 12 до 15 хиљада евра, док трансплантација кошта 12 до 16 хиљада и за две године се исплати.

Економска логика је таква, али је већи значај комодитет и квалитет

живота са трансплантираним бубрегом – каже др Аксић Миличевић.

Оболели на дијализу долазе три пута недељно и остају везани за апарат по четири сата. У Србији на дијализи има 4000 пацијената, а њих 500 до 800 очекује да добије нови бубрег. За последње две године троје Краљевчана је добило нови бубрег, а на трансплантацију чека још 20.

Због свега је веома битно подизање свести грађана о значају донирања органа. Од почетка акције, донорске картице потписало је око 500 Краљевчана, од којих 200 запослених у Здравственом центру. Да би свих 4000 оболелих у Србији могло да уђе у систем Еуротранспланта требало би бар два милиона људи да потпише донорске картице.

Иако се број власника донорских картица повећава још није на потребном нивоу због различитих културолошких, а и религиозних препрека.

На хемодијализи је у краљевачком Здравственом центру до земљотреса било 100 пацијената. После одласка одређеног броја оболелих на лечење у Нови Пазар остало је њих 85, а годишњи прилив износи 15 до 20 посто. У болницама у Србији од хроничне бубрежне инсуфицијенције на болничком лечењу је око 15 хиљада пацијената.

Владимир Новић, координатор за донорске картице запослен је у Служби за плућне болести и туберкулозу која предњачи по хуманости у целом Здравственом центру, јер је од 38 запослених 33 завештало органе.

Међу скоро пет стотина власника донорских картица, подсећа он, поред Краљевчана су и они из Трстеника и Врњачке Бање, а један

од њих може да спаси чак пет живота.

- Акција је почела 2009. године, а већ у фебруару 2010. било је педесетак власника донорских картица. Трудиле смо се да развијемо свест код људи, организовали акцију на Тргу српских ратника и за само три сата добили 78 нових донора – каже Новић и наглашава да ће се акција наставити.

Током Светске недеље бубрега акција се интензивира, а врата Здравственог центра „Студеница“ отворена су сваког дана у времену од 12 до 14 сати за све оне који желе више информација о донирању органа.

- Једну од највећих предрасуда да Српска православна црква не подржава трансплантацију отклонио је патријарх српски Иринеј тврђом да завештање органа представља посмртно добротинство. Тиме је доказано да Српска православна црква подржава трансплантацију. Одређене предрасуде везане су за листу чекања и погрешно веровање да ће орган пре добити богати

него сиромашни. То није тачно, а болесници у припреми морају редовно да обављају анализе, подаци се уносе у регистар и на основу тога прави листа чекања – каже Новић уз напомену да од потенцијалног донора могу да се искористе два бубрега, јетра и рожњача.

И поред значајних резултата многе ствари су још на почетку, а екипа домаћих стручњака настоји да искористи искуства напреднијих друштава из развијенијих система. Читав поступак узимања органа са кадавера и имплантација у живи организам део је компликованог процеса, а краљевачки Здравствени центар је препознат као место које би у будућности могло да буде погодно место за део процеса.

У том циљу очекује се да већ током ове године неколико краљевачких лекара оде у иностранство на едукацију везану за узимање органа и транспорт до места за трансплантацију. Одређени контакти су већ направљени, а едукација подразумева део на специјализованим тренажерима после кога се при-

ступа узимању органа са кадавера.

На Светски дан бубрега власници донорских картица постали су Вукомир Митровић, помоћник градоначелника и Кристина Николић, портпарол Полицијске управе Краљево.

- Руководство и полицијски службеници Полицијске управе Краљево у потпуности подржавају ову акцију. До сада смо имали неколико предавања на тему донирања органа, а међу предавачима је био и др Ви-

дојко Ђорђевић, редовни професор Медицинског факултета у Нишу, након чијег предавања је неколико десетина полицијских службеника потписало донорске картице – каже Николић уз тврдњу да ће се међу полицијским службеницима акција наставити и у будуће.

Основни задатак Црвеног крста је брига о људима. Зато и подржава акцију донирања органа, а Снежана Апостоловић подсећа да је велики број добровољних давалаца крви у једно и власник донорских картица што још једном потврђује изузетну хуманост припадника овог дела популације. Краљевачки Црвени крст ће и даље подржавати ову, али и све друге акције, и настојати да доприне отклањању одређених предрасуда које представљају сметњу побољшању здравља оболелих.

Владимир Новић истиче пример шесторо суграђана који су већ добили туђи орган, а определили су се да завештају своје органе у случају можда неке смрти.

Т. Радовановић
Фото: М. Радовановић

Да ли сте знали. . .

- Да један комад четвртостог, сувог папира не може бити савијен на пола више од 8 пута?
- Да су људи који најчешће гину у пљачкама банака пљачкаши?
- Да је лубеница поврће, а парадајз воће?
- Да просечан човек дневно изгуби 200 длака на глави?
- Да се три четвртине уловљене рибе користе за исхрану, а остатак је намењен за производњу сапуна, лепка, маргарина или ђубрива?
- Да у држави Јута, птице имају првенство пролаза на свим аутопутевима?
- Да неки Ескимски користе фрижидере како би спречили потпуно смрзавање хране?
- Да се топла вода смрзава брзе од хладне воде?
- Да за време тоталног помрачења Сунца температура на Земљи опада за око 6 степени Целзијусевих?

НОВИ БРОЈЕВИ ТЕЛЕФОНА

Од 21. маја у употреби ће бити само нови бројеви телефона за хитне случајеве. Испред постојећих бројева додат је 1.

МУП	192
Ватрогасци	193
Хитна помоћ	194

Сада су у употреби и стари и нови бројеви.

Културни центар „Рибница“

ХОР И ОРКЕСТАР „ЦРВЧАНИН“ ПРЕМИЈЕРНО НАСТУПИО

У свечаној сали Скупштине града Краљева одржан је премијерни наступ Градског хора и оркестра „ЦРВЧАНИН“. Иницијатор оснивања Градског хора и оркестра „ЦРВЧАНИН“, директорка Културног центра „Рибница“, Александра Кљајевић, захвалила се окупљеним суграђанима и нагласила да присуствујемо битном моменту у стварању музичке историје града Краљева, и да се, после само три месеца од оснивања градског хора и оркестра, веома брзо дошло и до првог концерта. Исказана је велика захвалност Александру Јаковљевићу-Дебу, руководиоцу оркестра, Радошу Гвозденовићу, диригенту и руководиоцу хора, као и свим члановима градског хора и оркестра што су вредно радили и за веома кратко време припремили озбиљан концертни програм. Александра Кљајевић нагласила је да ће Градски хор и оркестар „ЦРВЧАНИН“ бити на услузи граду Краљеву за све будуће градске манифестације, али и да ће представљати Краљево у земљи и иностранству.

Хор и оркестар добили су име по Миливоју Црвчанину, значајном композитору хорске и оркестарске музике који потиче из Краљева. Одабиром имена за хор и оркестар, јасно је истакнуто опредељење да је један од главних циљева очување традиције у домаћој уметничкој музици и да ће убудуће управо та врста музике бити негована кроз репертоар и хора и оркестра. Оснивачи уверавају да ће бити заступљена и дела страних аутора уметничке и популарне музике, како би репертоар био што разноврснији и прилагођен свачијем укусу. Краљевчани ће имати прилике да дела Миливоја Црвчанина чују на концерту поводом обележавања 120 година од његовог родјења у оквиру Дана уметничке музике који ће се одржати у јуну месецу ове године.

Хор и оркестар „ЦРВЧАНИН“ броји 57 чланова, и то 38 чланова хора и 19 чланова оркестра, а на премијери су учествовали и гости: ванредни професор Факултета музичке уметности у Београду, Краљевчанин Панта Величковић, који је изразио жељу да и сам постане

члан Градског оркестра, као и студенти Факултета уметности у Нишу. Концерту је присуствовао и Небојша Гојковић, директор Културног центра из Горњег Милановца, установе са којом ће Културни центар „Рибница“ Краљево у будућности оства-

рити значајну сарадњу. Право изненађење вечери представљао је наступ Бојане и Николе Пековића, победника овогодишње емисије „Ја имам таленат“ које су поносни Краљевчани дочекали аплаузима. Концерт су подржали: град Краљево, Ску-

пштина града Краљева, Музиколошки институт Српске академије наука и уметности у Београду, Краљевачко позориште, Музичка школа „Стеван Мокрањац“ Краљево, Аутотранспорт Краљево и Мега мјузик.

Културни центар „Рибница“ Краљево посебно се захваљује што су оснивању градског хора и оркестра присуствовали свештеници Епархије жичке, као и Зага Родин, рођака Миливоја Црвчанина.

Иако је Свечана сала била пуна као ретко када (подсећамо на изузетну посећеност Првог интернационалног цез фестивала „JazzIbar“), Културни цен-

тар „Рибница“ Краљево, по ко зна који пут, посебно наглашава да град Краљево нема адекватан објекат у свом власништву у којем би несметано могле да се одржавају манифестације масовнијег карактера. Готово сви градови у окружењу имају лепе уређене сале које примају велики број људи у којима се несметано одржавају сва велика и значајна догађања. Сматрамо да је време да се надлежни најозбиљније позабаве овим горућим питањем, да бисмо сви заједно - културне и туристичке институције, Музичка школа, удружења грађана из области културе, културно-уметничка друштва, на крају крајева и сам град који има потребу да организује скупове таквог карактера - користили репрезентативан простор у којем би се показивали сви они потенцијали по којима смо у окружењу одавно препознатљиви.

Фото: В. Петровић

Још једно успешно гостовање

„КАРАНОВАЦ“ У БЕЧУ

Чланови Фолклорног ансамбла „Карановац“ наступили на Другој европској смотри српског фолклора дијаспоре и Срба у региону

Краљевачка културно-уметничка друштва су се, кроз дуги низ година, доказала као промотери српске традиције и културе широм света. Још једну потврду овој констатацији дао је Фолклорни ансамбл „Карановац“, чији су чланови били учесници Друге европске смотре српског фолклора дијаспоре и Срба у региону која је одржана у Бечу.

Директор и руководилац ансамбла Марко Љубојевић каже да је Краљевчанима припала изузетна част да се нађу између шест ансамбала из Србије који су изабрани да у ревијалном делу наступе у дечјој смотри.

- Наш квалитет смо оправдали пред Србима ван матице, који су са одушевљењем и громогласним аплаузом испратили наступ првог дечјег и извођачког ансамбла. Поред наше мисије као чувара традиције, имали смо времена и да мало уживамо и обиђемо знаменитости једног од најлепших градова Европе -

каже Љубојевић.

Млади Краљевчани су уживали у чарима замка Шембрун, Бечке опере, катедрале, а с обзиром да се у Бечу налази један од највећих забавних паркова Европе нису пропустили прилику да посете Пратер.

Фолклорни ансамбл „Карановац“ очекују нова гостовања и наступи, па се припреме интен-

зивирају. Већ крајем овог месеца, као репрезенти српске културе, своју уметност приказаће у Хрватској, а наредног месеца одлазе на турнеју по Македонији, где ће бити гости ансамбла „Везилка“ из Прилепа.

- Крајем месеца Фолклорни ансамбл „Карановац“ ће угостити ансамбл из Куле који ће учествовати на још једној од Ка-

рановачких вечери - каже Љубојевић и подсећа да овог месеца „Карановац“ врши и упис у школу петлића фолклораца од 4 до 8 година, а и оних који би желели да похађају школу хармонике под руководством професора Милорада Мурганића.

Т. Радовановић

Одржано финално такмичење „Беседе у Зоранову част“ у Београду

ИВАНА ДУКИЋ ПРЕДСТАВЉАЛА КРАЉЕВО

Поводом девете годишњице трагичне смрти др Зорана Ђинђића, у Београду је у понедељак седму годину заредом организовано финале такмичења „Беседе у Зоранову част“. Боје Краљева бранила је османаестогодишња Ивана Дукић, матурант Економске шк-ле.

Какав је био осећај наступати пред бројном публиком у Београду?

- У почетку нисам имала трему, и није било потребе за тим јер сам говорила свој текст, али кад сам изашла на сцену и у првим редовима видела и Бориса Тадића, и Ружицу Ђинђић, и мноштво глумца, није ми било сасвим свеједно.

Да ли си много разочарана што ниси освојила ниједно од прва три места?

- Нисам. Драго ми је што сам имала могућност да учествујем у овом такмичењу, то је било заиста дивно искуство. Само се надам да нисам разочарала моје суграђане.

Зашто си се пријавила за ово такмичење?

- Из радозналости, и да бих се опробала у нечему што ми је релативно

ивно страна, то је за мене била нова прилика, ново искуство, ново дружење, упознавање нових људи.

Да ли ће ти нешто са такмичења у Краљеву остати у драгом сећању?

- Свакако, све оно време које смо провели заједно. Једни другима смо давали савете и свако се трудио да онај други буде још

бољи него што јесте, нисмо гледали једни друге као конкуренцију, функционисали смо као тим, иако смо се врло кратко познавали.

Остаћеш у контакту са свим нашим такмичарима?

- Да, и молим да се помену имена свих нас, и твоје, ипак си ти наша драга новинарка (смех), и Александре Јовановић, и Александре Лазовић, Слађане Бековац, и нашег мезимца Филипа Продановића, и нашег банкара Владимира Читлучанина, и наравно, водитеља Мирка Воштганића... Додуше, ту су били и такмичари из других градова које нисмо стигли да упознамо најбоље, али ће ми и они остати у драгом сећању.

На страну такмичење, како иначе проводиш слободно време?

- Имам мало слободног времена, пре неколико година, то су углавном били тренинзи одбојке, последње две године, то је Петница, стални семинари, неке ваннаставне активности, опет повезане са школом, разне акције, ето, и беседништво је било ту, и припреме за пријемни испит за фа-

култет.

Који ћеш факултет уписати?

- Факултет организационих наука, надам се.

А какав си ученик?

- Онакав какав желим да будем, не желим детаљно да причам о томе.

Да ли си икад била под притиском као дете успешних родитеља?

- Јесам, није ми било лако, првенствено у прве две године средње школе, јер ми мајка тамо ради, па је сваки мој успех посматран као њена заслуга, али мислим да сам успела да се изборим са тим.

Од кога си добијала највећу подршку када је такмичење у питању?

- Од других такмичара из Краљева, и када смо се заједно такмичили, давали смо једни другима неизмерну подршку, а и када сам ја прошла даље у полуфинале, па и у финале, нон-стоп су били уз мене. Наравно, и моја породица је увек била ту.

Коме си посветила победу у Краљеву?

- Мама, тата и млађем брату.

Идеш ли на још неко такмичење ове године?

- Не верујем, ово је било и више него довољно.

Откуд инспирација за тако добар текст?

- Прво, хтела сам да покажем да има паметних младих људи, који могу да напишу добру беседу. Искористила сам део текста једног младића. Тај текст је објављен у једном бесплатном часопису. Уз одобрење аутора, користила сам метафоре које је и он користио, а у својој беседи сам нагласила да те речи нису моје. Ипак, у неким моментима сам размишљала о томе да одустанем од такмичења. Поједини су сматрали да не могу да успем користећи туђе речи јер да такмичењу има младих који су можда у текст уложили више труда од мене. Срећом, људи су успели да препознају моју идеју. Поента и јесте била у томе да се у Србији може успети, иако се користе туђе речи, без икаквог наглашавања да су те речи преписане. Људи на такав начин сами себе газе. Само сам хтела да покажем да се може успети и на други, поштенији начин. Ово је Србија, ово је 2012. година и дешавају се ствари које не треба да се десе. Надам се да ћемо то променити.

Како видиш себе за 10-20 година?

- Као једну свестрану особу, која се у слободно време бави антропологијом, рекреативно игра одбојку на плажи, иде у Петницу као предавач, пише за новине, ради у некој фирми у струци и која је основала своју породицу.

Показакла си се као изузетан говорник. Видиш ли себе у политици једног дана?

- Не знам, можда.

Као једна веома успешна млада особа, који би савет дала својим вршњацима?

- Морају да раде на себи. Ако ми нисмо задовољни собом, не може ни околина да буде.

А старијима?

- Да се угледају на неколицину младих који покушавају да се издвоје од других, да допринесу променама на боље, а и да те младе подрже и да им помогну колико могу јер им је помоћ ипак потребна. Не мислим само на материјалну, већ и на моралну подршку. То некада стварно много значи.

Тијана Хегђић

Књижевно вече у Народној библиотеци „Стефан Првовенчани“

САВА ВЛАДИСЛАВИЋ – СРБИН КОЈИ ЈЕ МЕЊАО СВЕТ

Народна библиотека „Стефан Првовенчани“ приредила је у уторак, 13. марта, незаборавно књижевно вече посвећено Сави Владиславићу, Србину из Херцеговине, који је у првој половини XVIII века био један од најуглашенијих политичара Европе и Азије. Књижевно вече било је организовано уз помоћ Издавачке делатности Јавног сервиса РТС-а, у чијем је издању представљена књига „Тајна информација о снази и стању кинеске државе“

Давидовић је почео своје исцрпно предавање речима да свака епизода из живота грофа Владиславића представља „сценарио за један веома занимљив филм“. Гроф Сава је био најпре трговац и авантуриста, а касније, отишавши у Русију упознао је руског цара Петра Великог, задобио политичко и лично поверење цара, те је ушао у високу државну службу Русије.

На Савин наговор, цар Петар

Велики, почетком XVIII века послао је у Сремске Карловце прву граматику и први буквар, које је у будући центар српске духовности донео учитељ Максим Суворов. То је означило настанак прве српске школе у Сремским Карловцима. Гроф Сава је један од утемељивача српско-руских духовних веза, иако је историја српско-руских односа, како је Давидовић истакао, далеко старија од Петра Великог.

Давидовић је наставио предавање изношењем бројних куриозитета везаних за лик и дело Саве Владиславића. О Сави је раније писао и Јован Дучић, али тих 40-тих година XX века, услед комунистичког ниподаштавања Дучићев рад није довољно осветлио лик грофа Саве. Књига „Тајна информација о снази и стању кинеске државе“, не само да износи бројне занимљивости из историје, географије и друштвеног поретка највећих империја тог доба, већ настоји и да лик Саве Владиславића „извуче из затамњене историјске прошлости“. Сава је био оснивач руске обавеш-

тајне службе, успешан и виспреп дипломата и главни саветник цара Петра. У готово пола века своје владавине Русијом цар Петар је мање од две године владао у миру, а гроф Сава, заслужан за историјски прогрес Русије, био је царев стални ратни саветник и посредник између Петрограда и других престоница, истакао је Владимир Давидовић.

Гроф Сава Владиславић је у Русији проглашен народним херојем, а одликован је и Орденом Александра Невског. Занимљив је податак да је Сава први човек који је вештом дипломатијом православље увео у Кину.

Дарко Мијаиловић

22. марта млади супружници прослављају Младенце, а црква Светих 40 мученика Севастијских

МЛАДЕНЦИ - СВЕТИХ 40 МУЧЕНИКА СЕВАСТИЈСКИХ

Корени празника: црква обележава сећање на 40 храбрих војника који се нису одрекли Христа. – Обичаји за празник Младенци, некад и сад

Младенци су заправо празник посвећен успомени на страдање Светих четрдесет војника једног римског пука у граду Севастији у Јерменији, који су 320. године, за време цара Ликинија, прешли у хришћанство, упркос изричитој царској забрани. Били су изведени на суд пред војводу и он им запрети да ће им одузети војничку част, на шта му један од њих, свети Кандид одговори: "Не само част војничку, но и тела наша узми од нас, ништа нам није драже и часније од Христа Бога нашега". После тога војвода нареди слугама да камењем бију свете мученике. Када слуге бацише камење на хришћане, оно се врати и паде на њих. Један камен паде војводи на лице и поломи му зубе. То је разљутило мучитеље, па везаше војнике и бацише их у језеро. Био је мраз и језеро се ледило око тела мученика. Да би муке биле јаче, мучитељи загрејаше и осветлише купатило поред језера, не би ли се војници предомислили и одрекли се Христа. Трпећи мраз и болове, они су истрајали, стално храбрећи један другог и певајући химне Христу. Само један од војника није могао да издржи муке, већ се искрао и отишао у топло купатило, где га је издало срце одмах на улазу и сугитла смрт. Ноћу паде необична светлост с неба, која разгреја воду у језеру и тела мученика, а с том светлошћу спустише се с неба тридесетдевет венаца на главе њихове. Један стражар који је то видео, изговори име Исуса, уђе у језеро, да би се он удостојио оног четрдесетог венца уместо издајника. На њега и сиђе тај последњи венац. Сутрадан се цео град изненадио кад их је видео живе. Зле судије тада наредише да се убију, а да им се тела баце у воду, да их хришћани не узму. Три дана касније јавише се мученици месном епископу Петру и позваше га да извади њихове мошти из воде. Епископ је ноћу сакупио мошти, а свака кост која беше одвојена од тела испливала је на површину и светлела као свећа. Часно их је сахранио. Празник је у црквеном календару обележен црним словом у спомен на њих.

Цркви су позната имена свих

40 мученика севастијских: Кирион, Кандид, Домн, Исихије, Ираклије, Смарагд, Евноик, Валент, Вивиан, Клавдије, Приск, Теодул, Евтихије, Јован, Ксантије, Илиан, Сисиније, Ангије, Аетије, Флавије, Акакије, Екдикт, Лисимах, Александар, Илија, Горгоније, Теофил, Дометиан, Гај, Леонтије, Атанасије, Кирил, Сакердон, Никола, Валерије, Филоктимон, Севериан, Худион, Мелитон и Аглаије. На иконама и фрескама су приказани како голи стоје у води, а над главама им светле мученички венци.

На овај дан се прослављају Младенци, јер су страдалници били младићи. 22. март је посвећен њима и због венаца којима су мученици овенчани (венчани) љубављу Христовом. На венчањима у цркви, на главе младенаца се стављају венци, који имају троструку симболику: царски венци - сваки човек је цар у својој кући, мученички венци - јер у браку треба подносити жртве и венци бесмртне славе - у Христовом царству.

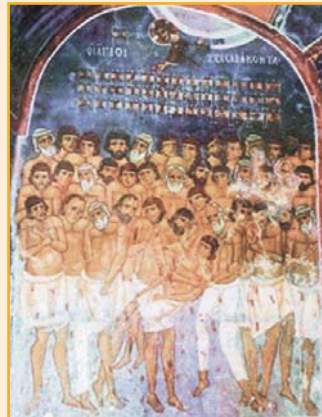
Након Другог светског рата ово постаје празник нововенчаних (они који су се венчали после 22. марта претходне године). Брачни пар у свој дом прима госте, који им доносе поклоне и на тај начин им помажу на почетку њиховог брака и живота. Поклањају им се обично кућни апарати, сервиси, постељина и све оно што треба да употпуни дом. Младе домаћице дочекују госте и показују своје умеће и спретност.

ОБИЧАЈИ

Жене на празник устају рано и месе 40 колачића, "младенчића" - од пшеничног брашна који се премажу медом, чиме се изражава жеља да брачни живот тих младенаца буде слadak и непомућен неслогом, невером или другим лошим стварима. Колачићи се нуде свима који пре подне до-

лазе у кућу, посебно деци. Старији тврде да пре Младенаца није добро јести ништа што је изникло после нове године. На Младенце је добро јести мед, кувано зеље и коприву да би се очистила крв. У граду је настао обичај посећивања младенаца уз ношење поклона, али га је и село веома брзо прихватило. Сматра се да на Младенце морају доћи сви који су били на свадбеном веселу. Чак и они који су били позвани на свадбу, а нису присуствовали, обавезни су да дођу на Младенце. Међутим, у пракси је то другачије. Брачном пару који слави Младенце у госте углавном долази најужа породица и пријатељи.

40 мученика севастијских

У прехришћанском периоду овај празник је означавао буђење пролећа, а својствен је и другим словенским народима. Паљење ђубришта у дворишту или воћњаку "против змија", уобичајено је у Великој Плани и околним селима, где се овај дан слави и као виноградарска слава. Сваке године други домаћин слави. Вагра се пали и њом растерује свако зло и у лесковачком крају. На овај дан девојчице одлазе на пропланке да беру кукурек. У Поповцу почиње сетва жита, јер се зна да је прошло време мразева и зиме. На Косову се каже: "Младенац, последњи бабин јарац". На тај дан, чобани први пут пуштају јагање у поље, наравно, ако је леп дан. Време од Младенаца до Благовести зове се "Бесне кобиле". У јужној Србији се овај дан зове и Дан Светог Младена. Тада невесте први пут излазе из куће или одлазе у госте код кумова и најближих пријатеља и

комшија.

МОДЕРНИ ОБИЧАЈИ

Иако се по традицији овај празник слави у кући младенаца, ових дана је чест случај да младенци или њихови родитељи закупе салу у ресторану. Следи се пример свадбених церемонија и сада се многи празници обележавају у изнајмљеним просторима. Раније је посета гостију могла трајати практично цео дан, а сада је време закупа прецизирано и ограничено. Од гостију се захтева да дођу у предвиђено време, а младенцима намеће обавеза да госте унапред обавесте о времену

и месту одржавања славља, најчешће слањем позивница. Некадашње послужење се претворило у обичан кафански јеловник.

Ако би се поштовала традиција храна треба да буде посна, јер је празник у време Ускршњег поста.

Симболика празника је да супружници треба једно другом да буду верни, као што су севастијски младенци били верни Христу и да ту верност и љубав никако искушење не може и не сме да савлада.

Јелена Јањић

„Младенчићи“

Потребно је:

- 600 гр меког брашна
- 300 мл млаке воде
- 45 свежег квасца
- 2 кашичице шећера
- 1 кашичица соли
- 3 кашике маслиновог уља
- мед за премазивање

У млаку воду ставити шећер, измрвити квасац и оставити да квасац надохне. У одговарајућу посуду ставити маслиново уље, додати надохнели квасац, со и са брашном замесити глатко тесто. Посуду са тестом покрити чистом крпом и оставити на топлом месту 30 минута да тесто надохне. На побрашњену радну површину изручити надохнело тесто. Оклагијом развући тесто на 1цм дебљине, а затим чашом или округлом модлом водити кругове. Важно је да не остане теста, већ да се сво тесто потроши за 40 колачића. Ако вам и остане вишак теста, сво преостало тесто ставите у

последњи 40. колачић. Слагати на подмазан плех или обложен папиром за печење. Покрити са крпом и оставити још 30 минута да колачићи надохне. Надохнеле колачиће премазати са уљем. Ако у време када су Младенци има расцветалих воћки, откинути гранчицу и њоме на 4-5 места избоцкати површину младенчића. У случају да нема, у ту сврху употребите гранчицу босиљка. Пећи на 200°C око 15 минута. Температуру смањити на 180°C и наставити са печењем још 12-15 минута. Хладне колаче премазати медом.

ЗАБРАНА ФИЗИЧКОГ КАЖЊАВАЊА ДЕЦЕ ИЛИ ШТА НАС ЧЕКА У ЕУ?

- Припремљен ја предлог Закона о правима детета. – „Шљага“ наспрам „риталина“

Ово није текст који служи као било чија предизборна пропаганда. Ово је текст чији је циљ да читаоце обавести о томе шта нас чека ако на власти остану они који тврде да је пут у Европску унију пут са кога не смео скренути („Друже Брисел, ми ти се кунемо/да са твога пута не скренемо“). Циљ чланка је да читаоце, поготову ако су необавештени, обавести: припремљен ја предлог Закона о правима детета који ће, ако га нека „ЕУкраторска“ већина усвоји у будућем, постизборном парламенту, бити директан пут у уништење наше, ионако разорене, породице. Од прошлог пописа, 2002., до новог 2011., у Србији је, без Милошевића окривљаваног за све, 400 хиљада људи мање. Геноцид, него шта, и то средствима и начинима неолибералне транзиције. Закон је предложио заштитник права грађана, Јанковић, а израђивале су га ученице познатог србофоба, маскираног у НВО делатника, Војина Димитријевића, као и Соросевића.

Најнапреднији „жутократи пантократори“ нашег живота и смрти решили су да свако физичко кажњавање потомства изједначе са злостављањем, и да о томе донесу закон, какав има веома мали број држава света (двадесетак, међу којима нису САД, Енглеска, Француска), у многим од којих и „гејеви“ усвајају децу. То јест, несташко хоће да се игра са врелом ринглом, ти га удариш по гузи да се не ожеже, комшија те пријави и ти одеш у бајбокану, а малишан на усвајање (рецимо, код толерантног пара мушкараца). Недавно је (о томе је писао „Прес“) у Зрењанину покренут процес против мајке која је ошамарила десетогодишњег сина на јавном месту – нема закона, али суђење је већ почело. Јована Папан (иначе, мајка троје деце) је о овом закону, који треба да усвоје наши скупштинари чим „ЕУкратори победе“, у „Политици“ записала следеће: „Ево још једне мере која, осим што је нереална, јер ставља ван закона и проглашава монструмима практично

све родитеље у Србији, може само још дубље да нас гурне у демографску провалију. Заиста, шта још мајка троје деце пожели може него да јој неко ко је прочитао пар памфлета УН-а држи лекције о томе како се стрпљиво и натенане, (док вероватно нека кућна помоћница кува, усисава и шири веш) треба деци по 700-800 пута на дан да објашњава да се прсти не гурају у тостер, да на треба лупати по радијаторима у шест ујутро или да је ружно својој баби говорити да „једе г...“ зато што их је изгрдила. Није уопште тешко све постићи лепим, нарочито у теорији. У реалности, имате неке конкретне животне ситуације у којима не можете да „игнорисете“ своје дете које вришти и бесни јер, рецимо, иза врата спава беба или сте, на неки други начин, околностима принуђени да своје дете натерате да вам се моментално потчини како не би угрожавало себе или друге. Да ли је у таквим ситуацијама нужно и обавезно користити физичко кажњавање – наравно да не. Нужно је само да и тај метод постоји као опција, као васпитна мера којој је легално прибећи. И та мајка троје деце напросто покушава да ситуацију одржава под контролом како зна и уме, и у датој ситуацији ће поступити онако како процени да је најпа-

ментније, да би породични живот функционисао на задовољство свих, сада и у будућности, када та деца израсту у људе“.

Дакле, ако се закон усвоји, ваша деца ће да праве хаос, а ви ћутите и трпите. Шта ако деца непрестано праве хаос код куће и у школи, ако су, како се то данас каже, „хиперактивна“? Има Империја лек и за то: зове се „риталин“ и масовно се примењује у школама САД и Европе, са дозволом родитеља или без ње. Риталин хиперактивне малишане (који не смеју да добију по туру, јер је то „злостављање“) омамљује и отупљује. Велики фармацеутски концерн „Новартис“ (куд бисмо без „фармакоуређитеља“) родитељима и деци нарко дејство своје пилулице објашњава пратећом сликовницом. Бајка прича о болесном Хипхопу, коме се стално дешавају непријатности јер је деконцентрисан. Хипхоп се излечи кад оде код доктора корњаче који му да „малу белу пилулу“ (риталин, то јест метилфенидат). У тексту Катје Тим и Јерга Блеха „Деца с грешком“ („Недељни телеграф“, 31. јул 2002. године) описан је случај једне Немице, мајке четворо деце, чији је син Кристијан био толико немиран да је она морала да трчи око куће како га не би ударила (и загла-

вила у затвору). Одвела га је код лекара, који му је преписао „малу белу пилулу“. Мајка каже: „Кристијану препишују ту ствар као бомбоне, а под риталином делује отупео, као робот“. У Америци метилфенидат узима око пет милиона љака сваког дана. Као својеврсну „life style“ дрогу, која обуздава глад и одгони умор. Клинци је не само гутају, него мрве у прах и ушмркују, а америчко Министарство правде упозорава да их неки растварају у воду и инјекцијама убризгавају, што може изазвати тешка оштећења ока и плућа, као и трајну зависност. Ако „ЕУтописти“ „жутократи“ боја уведу закон о забрани физичког кажњавања деце, ето нама „Новартиса“ да смири србијанске „хипхопове“, потенцијалне „злочинце“ у некој новој Сребреници. А ви ћете дрхтати од своје деце и од комишија, ако покушате да метилфенидат замените обичном „шљагом“.

Модел цинкарења већ постоји, и дат је у уџбенику за Грађанско васпитање за први и други разред основне школе, који је 2006. године издао Завод за уџбенике у Београду. Ауторке су му Бранка Бубањ, Милеса Влајков, Сандра Мали и Татјана Пејовић Себић. На 33. страни овог приручника за мале потказиваче налази се табела о изло-

жености физичком и вербалном насиљу. Насилни поступци су: „Ударио ме“, „Почупао ме за косу“, „Подсмева ми се“, „Поломио ми играчку“ (то водоравно), а усправно пише „друг“, „родитељ“ и „учитељ“. На основу тога, тражи се да наставник Грађанског васпитања сазна ко их „злоставља“ и да деци по ко зна који пут објасни да су њихова права повређена. Још у октобру 2007. године, осамнаест „домашних“ НВО је, на конференцији за новинаре, одлучно захтевало забрану телесног кажњавања деце, као и „хитно успостављање одговарајућих независних механизма пријављивања телесног кажњавања“. О овоме је, у својој књизи „Културни рат у Србији“ (Београд, 2008. год.), писао Слободан Антонић: „Лицемерно је опслуживати један систем, који милионе људи присиљава да раде за долар дневно, а онда тим истим несрећницима држати лекције како заправо не воле своју децу, пошто им крше „право на игру“ и „право на забаву“ /.../ Лако могу да замислим како се већ сутра, као део процеса „евроатланстких интеграција“, и у Србији доносе закони које предлаже оних 18 НВО. Свако од нас, ко је родитељ, тиме ће постати потенцијални насилник. Свако од нас ће доћи у прилику да га сопствено дете пријави на часу Грађанског васпитања. Свако од нас постаће предмет занимања различитих служби и НВО. Свако од нас биће изложен претњама да ће бити јавно дифамиран као лош родитељ. Да ли је то оно што желимо?“ Наравно да није. Али, ко нас пита? НВО морају да имају нове теме за злостављање неденацификоване Србије. Од тога се живи. То је знак Империји да сви послови са кривцима за распад СФРЈ још нису обављени, и да НВО заслужују даље финансирање. Зато пазите за кога гласате на следећим изборима: од тога, заиста, зависи будућност ваших породица.

Владимир Димитријевић

ПРОГРАМ ТЕЛЕВИЗИЈЕ КРАЉЕВО

Петак	Субота	Недеља	Понедељак	Уторак	Среда	Четвртак
 <p>07:00 – Путопис: Приче са острва 07:30 – Цртани филм: Гарфилд и пријатељи 08:40 – Сремски Карловци 4. део 09:10 – Серија: Кармелита р 10:10 – Дневник великих мачака 4. део 10:40 – Музички програм за децу 12:10 – КОНТРАСТ (р) 13:15 – Филм: Камониције поново возе (р) 16:05 – Сећања: Светозар Радишић 3. део 17:00 – Дневник ДАНАС 1 17:20 – Серија: Кармелита 23. епизода 19:00 – Дневник ДАНАС 2 20:00 – ИСТОК, уживо 22:00 – Дневник ДАНАС 3 22:30 – Филм: Тврђава (циклас руског филма)</p> 	<p>07:00 – Серија: Кармелита (р) (последње 4 епизоде) 11:30 – Радозналци (р) 12:05 – Филм: Тврђава (р) (циклас руског филма) 14:35 – МУЗИЧКА АПОТЕКА (р) 17:00 – Дневник ДАНАС 1</p> <p>17:20 – Филм: Изневсена (р) 19:00 – Дневник ДАНАС 2 21:00 – У ПОХОДЕ СЕЛИМА 22:00 – Дневник ДАНАС 3</p> <p>22:30 – Филм: Талентовани господин Рипли</p> 	<p>07:00 – Цртани филм: Гарфилд и пријатељи (р) (последње 3 епизоде) 08:25 – ИСТОК (р) 10:05 – ПОЉОПРИВРЕДНА ЕМИСИЈА РТКВ, уживо</p> <p>12:05 – ПЕВАМО ЗА ВАС (р) 14:00 – УЗ ШАНК, уживо</p> <p>17:00 – Дневник ДАНАС 1 17:20 – СНИМАК КОШАРКАШКЕ УТАКМИЦЕ: СЛОГА (Краљево) – ТАМИШ (Панчево)</p> <p>19:00 – Дневник ДАНАС 2 20:00 – МУЗИЧКА АПОТЕКА, уживо 22:00 – Дневник ДАНАС 3 22:30 – Филм: Париз</p>	<p>07:00 – Путопис: Приче са острва 07:30 – Цртани филм: Гарфилд и пријатељи 08:35 – Документарни програм: Туга под тополама 09:10 – Серија: Кармелита р 10:10 – Дневник великих мачака 5. део 10:40 – Музички програм за децу 12:10 – ПОЉОПРИВРЕДНА ЕМИСИЈА РТКВ (р) 14:05 – Путопис: Златно руно 8. емисија 15:10 – У ПОХОДЕ СЕЛИМА (р) 16:00 – Образовни програм: Амфитеатар 17:00 – Дневник ДАНАС 1 17:20 – Серија: Кармелита 24. епизода 19:00 – Дневник ДАНАС 2 20:00 – РЕЧ ПО РЕЧ, уживо 22:00 – Дневник ДАНАС 3 22:30 – УЗ ШАНК (р)</p>	<p>07:00 – Путопис: Приче са острва 07:30 – Цртани филм: Гарфилд и пријатељи 08:35 – Документарни програм: Коледари и седења 09:10 – Серија: Кармелита р 10:10 – Дневник великих мачака 6. део 10:40 – Музички програм за децу 11:30 – Сећања (р) 12:10 – РЕЧ ПО РЕЧ (р) 13:15 – Представа школе глуме: Пољуби ме Като! 14:30 – Сећања: Миливоје Пршић 1. део 15:10 – ИСТОК (р) 17:00 – Дневник ДАНАС 1 17:20 – Серија: Кармелита 25. епизода 19:00 – Дневник ДАНАС 2 20:00 – Духовна лира 2. део 21:00 – МУЗИЧКА АПОТЕКА (р) 22:00 – Дневник ДАНАС 3 23:40 – Филм: Твин Пикс</p>	<p>07:00 – Путопис: Приче са острва 07:30 – Цртани филм: Гарфилд и пријатељи 08:05 – У ПОХОДЕ СЕЛИМА (р) 09:10 – Серија: Кармелита (р) 10:00 – Огласи (12:00, 15:00, 16:45(50), 19:30, 00:15) 10:10 – Дневник великих мачака 7. део 10:40 – Музички програм за децу 11:30 – Сећања (р) 13:10 – Филм: Дуги бродови 16:05 – Сећања: Миливоје Пршић 2. део 17:00 – Дневник ДАНАС 1 17:20 – Серија: Кармелита 26. епизода 19:00 – Дневник ДАНАС 2 20:00 – ПЕВАМО ЗА ВАС, уживо 22:00 – Дневник ДАНАС 3 22:30 – Филм: Врла нова девојка (р)</p> <p>17:00 – Дневник ДАНАС 1 17:20 – Серија: Кармелита 27. епизода 19:00 – Дневник ДАНАС 2 20:00 – КОНТРАСТ, уживо 22:00 – Дневник ДАНАС 3 22:30 – Филм: Ђаволова кичма</p> 	

ИБАРСКЕ НОВОСТИ

МАРКЕТИНГ
036/312-505

Руски филм сваког петка у 22:30

ТВРЂАВА РУСИЈА

Гледаоци РТВ Краљево имају могућност да у петак, 17. марта, погледају трећи део циклуса филмова Никите Михалкова „Сморени сунцем“ (код нас преводљиво као „Варљиво сунце“). Главни јунак овог циклуса је генерал Котов, који је учествовао још у бољшевичкој револуцији, и који, уочи Другог светског рата, бива ухапшен у Стаљиновим чисткама (главни кривац за то је његов кућни пријатељ Митја, припадник тајне полиције, НКВДа, кога игра Олег Мењшиков). После првог филма, снимљен је наставак, под насловом „Ишчекивање“: година је 1941. и Немци нападају СССР. Бомбардују и логор у коме робија Котов. Он успева да побегне и да се, анонимно, као обичан војник, нађе на фронту у одбрани отаџбине. За то време, Митја брине о његовој породици и штити је, да не би пала под удар репресија (породица „народних непријатеља“). Котовљева ћерка Нађа јавља се добровољно на фронт, и као болничарка пролази страдалнички пут руског народа (који је, у рату, изгубио преко 22 милиона људи). Трећи део филма, „Тврђава“, прати даљу судбину Котова, чија се жена спањала са неким кућепазитељем, а ћерка и даље лута фронтима, надајући се да ће срести оца. НКВДовац Митја, по Стаљиновом задатку, тражи Котова, и успева да га пронађе. Бивши генерал верује да ће бити стрељан. Међутим, Џугашвили има сасвим друге планове с њим: да га, на челу војске робијаша, пошаље на неосвојиву немачку тврђаву, опет у чину генерала. Робијаша, углавном политички заточеници, на хиљаде њих, треба да буду послати у

сигурну смрт, наоружани само моткама, после чега ће кренути регуларне совјетске трупе, задобијајући војничку славу освајања цитаделе. Котов решава да се, упркос томе што је Стаљин наредио да то не чини, стави на чело армије на смрт осуђених и крене ка нацистичкој бусији...

Очито је да Русија, као држава, већ деценију и по снима филмове који у народу буде свест о историјској слави заснованој на страдањима у Другом светском рату, када су Хитлерови Немци, скупа са својим савезницима (међу којима су били и НДХ Хрвати), насрнули на ову велику православну земљу. И то није без конкретних узрока у садашњости: на име, елита Русије зна да се спрема Трећи светски рат, опет рат Запада против њихове земље, за коју је Бжежински, у „Великој шаховској табли“, рекао да је треба разделити на европски део, Сибир и далекоисточни део – тобож, ради демократизације, а у ствари зарад пљачкања националних ресурса отаџбине Никите Михалкова. Михалков је, као што се види, у последњим политичким збивањима био на страни Путина – не због тога што жели власт (он жели само да снима филмове), него што му је било јасно да је рушење Путина увод у распад Русије. И филм „Тврђава“ јасно каже: није битан Стаљин (кога Котов не може очима да види; Путин није Стаљин, осим за Вашингтон), битна је Велика Родина, коју треба бранити по сваку цену... Порука достојна памћења.

ВЛАДИМИР ДИМИТРИЈЕВИЋ

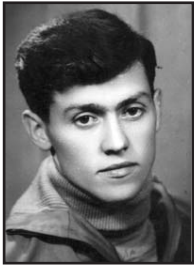
Краљево ВРЕМЕНСКА ПРОГНОЗА

Датум	Температура	Прогноза	Издазак и залазак сунца
16.март-петак	4°С до 17°С	Осетно топлије.	5:47 – 17:45
17.март-субота	5°С до 21°С	Сунчан дан.	5:45 – 17:47
18.март-недеља	6°С до 21°С	Углавном сунчано.	5:43 – 17:48
19.март-понедељак	7°С до 22°С	Сунчано.	5:42 – 17:49
20.март-уторак	1°С до 19°С	Углавном облачно.	5:40 – 17:50
21.март-среда	2°С до 15°С	Леп, сунчан дан.	5:38 – 17:52
22.март-четвртак	-3°С до 13°С	Пљускови.	5:36 – 17:53

J.J.

Мој драги, једини брат

Вељко Момчиловић

1933 – 2012.

Преминуо је 9. а сахрањен 10. марта 2012. године на Старом краљевачком гробљу.

С љубављу и поносом последњи поздрав
сестра **Јованка Мијаиловић**

Сећање

Дана 17. марта 2012. навршиће се једанаест година како није са нама наш вољени син, отац и супруг

Душан Корићанац

1949 – 2001.

У мислима и сећањима чувамо га од заборава, а у нашим срцима увек иста празнина, туга и бол.

Његови најмилији

У суботу 17.03.2012. године, на Старом краљевачком гробљу, даваћемо **полугодишњи парастос** нашој драгој

Мирјани Јовановић

Позивамо све рођаке и пријатеље да нам се придруже крај Мирјанине хумке на Старом градском гробљу у 11,30 часова.

Породице **Јовановић** и **Милановић**

Сећање

17.03.2012. навршава се петнаест година од смрти нашег вољеног

Пере Лазаревића

Увек ћемо те се сећати с љубављу и поштовањем.

Супруга **Дара** са децом

МАЛИ ОГЛАСИ

Продајем дрвене прозоре (2 ком) са ролетнама димензија 160 x 140 и гратис два мања прозора 90 x 100 и 100 x 100 по 1 ком.
036/ 352 294

Продајем Југо Корал ИН, 2005. годиште, у одличном стању, први власник, гаражиран, уграђен фабрички ауто – гас са атестом. Боја – црвена. Цена 1.600 евра.
036/ 421 150; 063/ 88 09 707

Продајем Ладу 110, 1,5 Л, 2000. годиште. Вреди погледати, могућ договор.
036/353 850; 064/ 16 15 1 18

Продајем нови, једнособан сран 34 м2, са централним грејањем. Улица Војводе Степе.
066/ 513 14 54; 064/ 261 75 74

Продајем 6 ари грађевинског земљишта (струја, вода), дозвољена градња. У Адранима, код фирме „Ужице пут“. **064/ 297 64 24**

Продајем кућу са помоћним објектом и 40 ари плаца у Драгосињцима. **062/ 10 84 206**

Продајем кућу 80м2 (одмах усељиву) и 10,5 ари плаца у Ковачима, близу Жичког пута, Улица Старине Новака 5. Плац је између две улице. Цена 35 000 евра.
036/ 5446 000; 061/ 284 68 92

Продајем њиву 31 ар у Сијаћем пољу. **062/ 872 63 60**

Продајем трачну шлајферицу и куку за Рено 19 са атестом.
064/ 157 00 81

Продајем:
- фрезу, дизел косачицу;
- хрстово буре 500 л (за ракију);
066/ 234 261

Продајем:
- рачунар, телевизор, замрзвач 380 л, двосед, радни сто.
036/ 376 424

Продајем ТА пећ 3 kw са колицима, каљеву пећ и хектар обрадиве земље код Дома у Бапском пољу. **036/ 312 215**

Продајем пекинезера (женка), стара 10 месеци са папирима.
036/ 877 112

Продајем свињу од 170 кг.
064/ 14 44 634

Издајем гарсоњеру 40 м2, Улица Цара Душана 60, слободна од 01.04. 2012.
036/ 333 274

Изгубљена лична документа (код „Чистоће“ у Рибници) на име Дамјановић Жељко.
036/ 323 701; 063/ 86 22 853

Потребан помоћни радник средњих година за рад у трговини на Хрватском приморју (Пореч). Предност лице са хрватским папирима. Услови одлични, обезбеђен смештај и храна.
064/ 242 96 49

Потребни:
- радници за рад у печењари и брзој храни;
- две конобарице;
Плата 27.000,00 дин.
063/ 313 009

У болници „Свети Никола“ у Ратини консултативне прегледе обављају доктори из Београда:
- др Стеван Јокић, субспецијалиста онколог, прегледи дојки, штитасте жлезде и ту-

мора меких ткива;
- др Ненад Јаковљевић, васкуларни хирург;
- др Милан Ђирковић, кардиохирург;
036/ 861 112; 862 062

Изгубљен резервни точак са ланцима за снег у Улици Милентија Поповића (Рибница), преко пута пумпе. Звати после 15 часова.
036/ 332 223

Обавештавамо јавност да је кућа 500 м2 са плацем 06,98 ари у Улици Мирка Белобрка по спором и да лице које заступа продају може довести потенцијалне купце у заблуду.
063/ 74 19 374

Дана 23.03. 2012. године навршава се годину дана од када се упокојила у Господу наша

Босилка – Боса Арсенијевић

Годишњи парастос даваћемо 17.03. 2012. године у 11.30 часова на Старом краљевачком гробљу.

Породица

**ЧИТУЉЕ И ОГЛАСЕ ПРИМАМО
ДО СРЕДЕ У 16 САТИ НА ШАЛТЕРУ
У ПРИЗЕМЉУ ДОМА
ДРУШТВЕНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА
тел. 312-505**

**И У МАРКЕТИНГ АГЕНЦИЈИ „ГОРАН“
МИЛОША ВЕЛИКОГ 14/1
У ПАСАЖУ ПРЕКО ПУТА РОБНЕ КУЋЕ**

Последњи поздрав драгом колеги

Слободану Павловићу

Од колектива „Електромонтажа“ д.о.о. Краљево

Последњи поздрав

Слободану Павловићу

Од колега и пријатеља из возног парка
„Електромонтажа“ Краљево

Богидња Марјановић рођ. Шушић

17.04.1956 – 17.03.2001.

Много је суза, а премало речи да
искаже моју тугу и бол за тобом.

Брат Томо

Сећање

Богидња Марјановић

17.03. 2001 – 17.03.2012.

У срцима нашим ти живиш
живот вечни.

Ћерка Јелена и син Драган

Дана, 20. марта 2012. навршиће се две године од како није са нама
наш вољени супруг, отац и декица

Радомир Ратковић Рале

Драги наш Рале, већ две године празнину, тугу и бол
за тобом покушавамо да ублажимо љубављу,
поносом и поштовањем према теби.

Супруга Ружица и син Југослав с породицом

ОДБОЈКА

Винер Штедише Суперлига

„ЛАЛЕ“ ОПИЛЕ „МУСКЕТАРЕ“

- Краљевачки одбојкаши поражени и у другом мечу четвртфинала плеј-офа од Војводине 1-3. – Елиминација у првој рунди плеј-офа очекивана, али остаје жал због добре игре. – Успешна сезона „отписаних“.

– Како ће Рибница изгледати наредне сезоне

Новосадска Војводина је и у реванш утакмици четвртфинала плеј-офа победила краљевачку Рибницу на исти начин као и пре четири дана у Новом Саду. Око хиљаду гледалаца уживало је у доброј одбојкашкој представи, пуној узбуђења и обрта, али је на крају славио искуснији и зашто не рећи срећнији тим. Искуство Андрије Герића и луцидност Марка Ивовића и Милије Мрдака били су пресудни да у овом мечу славе новосадски црвено-бели.

Рибница је утакмицу почела на најбољи могући начин, на првом техничком тајм-ауту водила је 8:2, али после тог мини предах Војводина је остатак овог дела игре добила са 23:12.

Оно што су пропустили у првом сету, Краљевчани су надокнадили у другом, који су требало да добију и убедљивије од 25:23, јер су све време били у вођству, а Војводина углавном сустижала предност Краљевчана.

Победника овог меча одлучио је трећи сет. Краљевачки „мускетари“ су све време имали вођство, у пар наврата и са четири поена предности, а при резултату 19-15 ништа није слутило да ће овај сет ући у неизвесну завршницу. Ипак, неколико грешака на пријему сервиса домаћих и одлични напади Новосађана вратили су их у меч, мада је Рибница прва стигла до сет лопте. Када је није искористио, Војводина је искористила своју четврту шансу, повела са 2:1, и више није било дилеме ко ће славити у овом сусрету.

Краљевачки одбојкаши нису имали енергије у последњем сету да учине нешто више осим часног пораза.

- Обе утакмице четвртфинала плеј-офа са Војводином су биле јако добре. Мислим да је публика и у Новом Саду и у Краљеву уживала, јер је имало шта да се види. Ми смо на крају поражени, како су прогнозе говориле, али заиста немам шта да замерим мојим момцима. Борили су се до последњег атома снаге, оставили су срце на те-

рену, намучили су ривала и да није неискства, које се посебно видело у овим сусретима, могли смо и да продужимо серију. Мислим да смо по свему приказаном ове сезоне, у свим дуелима са Војводином, заслужили барем једну победу – анализирајући учинак тима у плеј-офу каже стратег Рибнице Бошко Мачужић.

Рибница се достојно опростила од плеј-офа и на прави начин завршила једну изузетно тешку прволигашку сезону.

- У односу на промене играчког кадра летос и свега што је тим истрпео, овом резултату Рибнице нема приговора. Створили смо у ходу једну екипу која је на крају показала велику хомогеност, карактер озбиљног тима, играчи су били прави професионалци и од отписаних су постали потписани. Потписали су једну успешну сезону у којој смо постали вицешампиони Балкана, завршили на одличном шестом месту, играли на финалном турниру Купа и у плеј-офу се

часно опростили и завршили такмичење. Простора за напредак има и сигуран сам да овај тим може и више, али је потребно време.

Следи пауза током које се поред анализе учињеног праве планови и за нову сезону?

- Следи мали одмор за првотимце, док ће млађи играчи и момци из кадетског и јуниорског састава вредно радити. Морамо на време кренути у селектирање тима за нову сезону, да нам се не би поновило оно што смо доживели летос. Наравно, сада је на потезу руководство клуба, видећемо какви су планови. Радује да је овај тим својом игром, залагањем, односом према дресу и грбу Рибнице на крају привукао преко хиљаду гледалаца у дворану. То је велики плус, јер краљевачка публика одлично

познаје одбојку, ту нема фолирања, зна да препозна квалитет. И то је сегмент са којим морамо бити презадовољни, али то мора све да нас натера на још већи рад у наредној сезони – закључује Бошко Мачужић тренер Рибнице.

Како ће тим Рибнице изгледати наредне сезоне тешко је претпоставити, али треба почети од чињенице да су уговорне обавезе истекле капитену Предрагу Бићанину, примачима Данилу Пејовићу и Бојану Дебељаку, средњем блокеру Слободану Миловановићу. Остали су везани уговором, што не искључује могућност одлазака, рецимо репрезентативца Срећка Лисинца уз добро обештећење.

А. Даишевић

Фото: М. Радовановић

СЕМАФОР

ОДБОЈКА

Протеклог викенда одигране су утакмице 18. кола Прве лиге Србије за одбојкашице. Гимназијалац је у Краљеву поражен од крагујевачког Радничког резултатом 1-3 (15:25 26:24 15:25 12:25). Био је ово 15. пораз „шармерки“ које са 11 бодова поново заузимају последње место на табели. У наредном колу краљевачке одбојкашице гостују нишком Студенту (субота 16ч).

ЏУДО

Ниш је протеклог викенда био домаћин сениорског првенства Централне Србије у џудоу. У јакој конкуренцији такмичари краљевачког Машинца освојили су четири медаље. Ива Бубања је у категорији до 70 кг освојила треће место, Бранко Рагковић је у категорији до 100 кг освојио сребрну медаљу, док је Павле Стаматовић освојио бронзану медаљу. Чедомир Балтић је у категорији до 60 кг заузео седмо место. Сви освајачи медаља изборили су учешће на државном шампионату који ће се одржати 17. марта такође у Нишу. А.Д.

РИБНИЦА – ВОЈВОДИНА 1 – 3
(20:25, 25:23, 26:28, 19:25)

Хала спортова Гледалаца: 1000 Судије: М. Јанковић (Ниш), А. Петровић (Ужице).

РИБНИЦА: Лисинац 17 (16-8, 3 гр, 1 избл, 8 бл, 1 ас, 2 сг, 1 пријема), Пејовић 5 (19-4, 2 гр, 1 избл, 1 бл, 2 сг, 15 пријема), Радовић 16 (45-14, 3 гр, 3 избл, 2 ас, 3 сг), Бићанин 4 (3-1, 3 бл, 1 сг, 1 пријем), Николов 11 (15-8, 2 бл, 1 ас, 4 сг), Љафтов 8 (25-7, 2 гр, 2 избл, 1 бл, 4 сг, 35 пријема 3 гр), Јанковић (либеро, 30 пријема 3 гр), Дебељак, Вељовић. Нису играли: Јанићијевић, Окошановић, Миловановић. Тренер: Бошко Мачужић.

ВОЈВОДИНА НС СЕМЕ: Стефановић 1 (3-0, 1 гр, 1 ас, 1 сг), Миросављевић 8 (11-6, 1 бл, 1 ас, 2 сг), Веселиновић 14 (21-12, 1 гр, 4 избл, 2 бл, 3 сг, 6 пријема), Ивовић 21 (38-19, 2 гр, 2 избл, 2 бл, 3 сг, 46 пријема 2 гр), Герић 5 (9-4, 2 гр, 1 избл, 1 бл, 3 сг), Мрдак 20 (44-17, 4 гр, 8 избл, 1 бл, 2 ас, 3 сг), Капур (либеро, 23 пријема 2 гр), Мартиновић 1 (2-1, 1 сг), Ј. Чубрило 3 (3-1, 1 гр, 2 ас). Нису играли: Н. Чубрило, Врбан, Станковић. Тренер: Никола Салатић.

(6) РИБНИЦА – (3) ВОЈВОДИНА НС СЕМЕ 0:2

Први меч: Војводина НС СЕМЕ – Рибница 3:1 (25:23, 23:25, 25:22, 25:20)

Други меч: Рибница – Војводина НС Семе 1:3 (20:25, 25:23, 26:28, 19:25)

АГЕНЦИЈА ЗА ПОСРЕДОВАЊЕ И ПОСЛОВНЕ УСЛУГЕ

Агенција „АЛФА“ Краљево, Омладинска 5,
Регионална привредна комора,
Краљево, тел. 036/311-094, тел/факс 311-134, моб 064/2776003
Најквалитетније вођење пословних књига правних лица и предузетника.
Регистрација правних лица, предузетника, задруга и удружења
Саветодавне услуге у предметима пореза и доприноса.
Промет некретнина и остале правне услуге.
Превод возила.

КОШАРКА

АГРОЖИВ Кошаркашка лига Србије

СЛОГА РУТИНСКИ СА ИНЋИЈЦИМА

- Слога је прекинула низ од три везана пораза и у Краљеву, у 24. колу, победила Железничар из Инђије резултатом 67-58. – Серија пехова се наставила, повредио се Американац Тајлер. – Гости после пораза у Краљеву и званично испали из лиге. – Овог викенда у последњем 26. колу, Слога у Краљеву дочекује панчевачки Тамиш (субота 19:30ч)

После три везана пораза и нешто слабијих игара, кошаркаши Слоге су пред својим навијачима победили Железничар из Инђије резултатом 67-58 (25-11, 13-15, 11-12, 18-20). Занимљиво да су гости у скоро свим статистичким параметрима били бољи ривал, али нису успели да избегну пораз и испадање у Прву „Б“ лигу.

Све дилеме, ако их је у овом сусрету уопште и било, разрешене су већ у првој четвртини. Након 10 минута игре пулени Драгана Стефановића стекли су, испоставило се великих и недостижних, 14 поена предности 25-11 и победник је био одлучен. Слога, са ореолом најмалерозније екипе у лиги, и у овај меч је ушла без повређених Мијатовића и Вулетића, а у 7. минуту сусрета се повредио Џејмс Томас Тајлер који више није улазио у игру. Краљевчани су без класичног центра у игри морали да импровизију, а Железничар из Инђије је то искористио и преостале три четвртине меча решио у своју корист. Ипак, то није било довољно да се избегне пораз који је Инђијцима и дефинитивно резервисао карту за нижи степен такмичења. Гости су на почетку меча водили 6-4, а онда је уследила серија Слоге од

13-0 и тиме је прича била завршена. Железничар је имао још један трзај почетком последње деонице када је Јерковић тројком смањио на 49-43, али то је било и све од „зелених“. Тројке Тресача, Јевђића и Поповића вратиле су Слоги двоцифрену предност и донеле коначну победу 67-58.

- Најважније је да смо победили, показали смо већу енергију, жељу за победом и нисмо посустали ни када смо остали без Тајлера, што је велики хендикеп. Заиста не знам где је крај овим малерима, ни једном у другом делу сезоне нисмо били комплетни. У овом сусрету су изостали Мијатовић и Вулетић,

Тамиш и Слога су до сада одиграли шест првенствених мечева у КЛС и све победе су припале Панчевцима. Серија је почела у сезони 2008/2009. када је Тамиш у Панчеву победио 80-73, а у Краљеву је било 72-77. Годину дана касније у краљевачкој "кутији шибица" Тамиш је славио 80-81, а у "Стрелишту" је било 78-75. Прошле сезоне се низ победа Тамиша у међусобним дуелима наставио. У Краљеву је било 63-70, а у Панчеву 83-66. И седми двобој припао је Банаћанима и то најубедљивије до сада 90-62

сада и Тајлер, биће добро да имамо довољно кошаркаша за утакмице последња два кола – нагласио је после меча Драган Стефановић тренер Слогиних кошаркаша.

Међу онима који су одиграли запажену ролу у овом сусрету је одлични бек Стефан Јовић, који се после вишемесечне паузе, због повреде, вратио у стартну петорку „белих“.

- Иако нисмо били оптерећени резултатом, јер смо свој статус на време решили, ово је била јако битна утакмица за нас. Морали смо да се подигнемо после три везана пораза, показали смо више од ривала и заслужено победили. У правом тренутку сам се вратио у тим и надам се да ћемо до краја лиге остварити још тријумф против неугодног Тамиша. Панчевци су нам велики дужници, још их нисмо победили у Првој лиги и време ја да све наплатимо у суботу – каже Стефан Јовић.

Рођени Нишлија је много недостајао „белима“ који су ре-

ДЕБАКЛ У ЖЕЛЕЗНИКУ

Претпоследње 25. коло играно је у ванредном термину, а краљевачка Слога је гостовала Радничком ФМП-у. У дворани у Железнику домаћин је остварио убедљиву победу резултатом 87-50 (19:17, 23:12, 23:10, 22:11). Без повређеног центра Тајлера, Слога није могла озбиљније да се супротстави пуленима Милоша Пејића који су се са каматом реванширали за пораз из првог дела сезоне у Краљеву. Најзапаженији у победничком тиму били су Дејан Ђокић са 13, Милан Миловановић и Андреј Џаковић са по 12 поена. У Слоги Ненад Мијатовић је постигао 17, а Александар Јевђић 13 поена. Колико је краљевачки прволигаш у овом мечу био инефериоран показује и укупни индекс, домаћина 116 наспрам Слогиних 27!

зултатски посустали после тешке повреде у том тренутку свог најбољег играча.

- Јако тешко сам све преживео. Имао сам сличну повреду 2006. године, знао сам како треба да се понашам, али опат сам тешко све поднео. Оправак је текао у најбољем реду, приметан је вишак килограма, али вредно тренирам и још верујем

да бих могао да заиграм и у Суперлиги – закључује Стефан Јовић кошаркаш Слоге.

Слога је са половичним скором од 12 победа и пораза и даље на 9. месту на табели. Слога сезону завршава у суботу (19:30ч) када на Ибарском Кеју гостује панчевачки Тамиш.

А. Даишевић

КАРАТЕ

САТАМИ ПРОСЛАВИО ДВАДЕСЕТИ РОЂЕНДАН

Сјајном организацијом на другом по реду Међународном турниру у Хали спортова Карате клуб СаТаМи из Рибнице обележио је 20 година постојања и рада.

- Презадовољан сам одзивом мојих дугогодишњих пријатеља из карате спорта, али и других борилачких вештина. Клуб постоји 20 година, а ја сам у каратеу дупло више од тога, тако да могу рећи да је мој живот заправо карате. Овде је наступило око 300 такмичара из 20 клубова, од којих су нас присуством удостојиле екипе из Димитровграда, Београда, Суботице, Враћа, Ниша, Крушевца и Врњачке Бање – каже Милан Тошев оснивач и тренер КК СаТаМи.

Овај узоран спортски колектив основан је 13. марта 1992. године. Изнедрио је многе карате шампионе, али пре свега здраве личности које су данас лидери у многим животним сферама.

- Постоји једна стара изрека, "старимо колико морамо, а здрави смо колико вежбамо." На страну све медаље и успеси, ово су праве особе у сваком смислу те речи, осветљају нам образ у свакој ситуацији, достојни су репрезенти клуба, града, али и државе. Захваљујем свима на помоћи, али и подсећам надлежне у граду да праве вредности, спорт пре свега, требају више подржати, јер је много оних који се тако само представљају, а уствари деци не

нуде много – закључио је искусни спортски радник и учитељ младих Милан Тошев.

Такмичењу у Хали спортова претходио је наступ млађег члана дуета Пековић, који је освојио прву награду у шоу програму "Ја имам таленат", Бојане. Она је својим наступом уз неизбежне гусле, побрала највише симпатија пристојно попуњене Хале спортова. Организацију овог, сада већ традиционалног турнира помогао је град Краљево, као и Спортски центар „Ибар“, док је посебну захвалност професор Тошев изразио фирми „Амига“ која је вишегодишњи спонзор овог клуба.

А.Д.

ФУДБАЛ

Финансијер Слоге не крије задовољство окончањем спора

ПРАВА ОДЛУКА

Одлука Дисциплинске комисије ФСС којом је, два дана пред старт пролећног дела првенства Прве лиге Србије, укинута суспензија ФК Слога најважнија је спортска вест у граду на Ибру, али се о окончању поменутог случаја још говори. Наравно у граду на Ибру влада задовољство коначним решењем, а задовољство не крије ни финансијер Слоге.

- Морам да изразим задовољство што је спор решен. Не би било ни мало пријатно да ја носим бреме неког Слогиног пропадања, са толико мог жртвовања и улагања да испадне да сам ја Слогу вратио три или четири године уназад. То би за мене било превелико бреме и зато кажем да сам презадовољан што се ово десило. Не могу ни да замислим да је могло да буде другачије, али је дошло до драматичне тачке када се постављало питање да ли ће се решити или неће – каже Зоран Милашиновић финансијер ФК Слога.

На састанку у ФСС постигнут је споразум око исплате дуга бившим тренерима Николићу и Краљевићу, али први човек Слоге посебно истиче.

- Одговорност наша према Скупштини, мандат који нам је пре неки дан дат, ми смо испоштовали. Зоран Милашиновић и ФК Слога неће дати ни динар за ово, да ли ће неко дати и какви су договори нећу да улазим у то, нити ме интересује. Све ће бити онако како је Скупштина одлучила и мандат нам поверила. Ја сам и на нашој Скупштини рекао да немам ништа против ако има неко ко хоће да да новац и да се све може лако решити. Најважније је ипак то, да је поверење Скупштине које нам је указано оправдано, стојимо чврсто иза тога, нећемо попустити ни за милиметар, ни за евро. Још важније је што се Слога такмичи без икаквог терета и оптерећења.

У извештајима са поменутог састанка у први план се ставља компромис и дијалог у доброј атмосфери, људи спремних да изнађу решење.

- У разговорима су учествовали челници ФСС, затим председник клуба Мирослав Карапандић, градоначелник Краљева Љубиша Симић и државни секретар Министарства финансија Миодраг Ђидић коме посебну зах-

Зоран Милашиновић

валност дугујемо за све ово. Он се без посебног интереса заузео да се проблем реши, показао је да воли фудбал, наш је комшија Крушевљанин, воли Напредак, али и Слогу и обећао је да ће ова два тима играти први меч под рефлек-

торима под Багдалом. Заложено се максимално да се спор реши, а поред њега велико хвала градоначелнику Симићу и нашем председнику Карапандићу. Шта су се они договорили и како су све решили најбоље би било да они дају своје виђење, ја у то не бих улазио, али понављам најважније је да се решило.

Не крије финансијер Слоге да је недавно одржана ванредна Скупштина клуба показала велико јединство и Слогу у и око ФК Слога.

- Скупштина ФК Слога је нама дала такву подршку, све одлуке једногласне и то представља велику одговорност и подстицај да наставимо да радимо као до сада, јер по свим дискусијама радимо ваљано, а сигуран сам да ће бити још боље. Наредне недеље ћемо имати редовно заседање Скуп-

У уводном делу прес конференције финансијер „белих“ је посебно нагласио.

- Ја морам да кажем да у овоме (коначни договор) нисам учествовао, јер да сам учествовао, до овога сигурно не би дошло. Стојим иза сваке своје речи које сам поводом овог случаја рекао у медијима и морам да кажем да су медији све то веродостојно пренели. Нисам учествовао јер ја свој став, како сам и на Скупштини клуба нагласио, док сам жив нећу променити –

одговарајући на питања новинара рекао је Милашиновић.

На завршетку прес конференције Зоран Милашиновић је желео посебно да истакне.

- Више пута сам рекао да сам презадовољан што се овај спор решио. Морам да кажем да ћу бити одушевљен ако поменути тренери новац уплате болници у Тиршовој, као што су више пута у медијима напомињали, наглашавајући да њима новац није примаран.

штине на којој ћемо још једном говорити и око поменутог договора, али и решавати текуће проблеме, пре свега везане за усвајање новог статута – закључује Зоран Милашиновић финансијер краљевачке Слоге.

Како год било, најважније је да се завршило. Слога у недељу игра, Градски стадион чека велики број навијача и када лопта крене са центра, недавни проблеми и суспензија биће избрисани као гумицом.

А. Даишевић

Одржана Скупштина Ватерполо-пливачког клуба Краљево

ДОЛАЗЕ ЈОШ ТЕЖЕ ГОДИНЕ

– Резултати за сваку похвалу, али у годинама које долазе мало разлога за оптимизам.
– Доктор Слободан Дане Лукић добио једногласно поверење Скупштине за нови председнички мандат

Изборна Скупштина ВПК Краљево одржана је претходне недеље и показала је сву величину и значај овог узорног спортског колектива који ће ускоро прославити 20. рођендан. Од 68, седници највишег тела клуба присуствовало је 58 делегата који су једногласно усвојили нови Статут усклађен са новим Законом о спорту. Новине су да Скупштина клуба сада броји 25 чланова, а не као до сада да је чине сви чланови са плаћеном чланарином. Управни одбор клуба има 9 чланова, а функција председника је обједињена (Скупштина и УО). Такође, по новом Статуту, ВПК Краљево се налази на новој адреси Цара Лазара 51.

Извештај о раду поднео је досадашњи председник др. Слободан Дане Лукић који је нагласио да су резултати изванредни знајући услове у којима клуб егзистира.

- За протекле четири године ватерполо екипа само једном није била прва или друга у Другој лиги Србије, редовни је учес-

ник фајнал фора, а посебно истичем податак да свака селекција има свог тренера, што мало који клуб у Србији има. Број чланова нашег клуба је максималан, како ватерполиста тако и пливача и једноставно и да хоћемо више не може. Немамо услова и капацитета да број повећамо. Наш основни задатак у наредном периоду треба да буде да одржимо клуб у годинама које долазе – нагласио је др Слободан Лукић.

Што се ватерполиста тиче прва екипа је изгубила фајнал фора Друге лиге, селекција '97/'98. годиште је била прва у региону и трећа на Првенству Србије, селекција '99/2000. годиште је такође најбоља у региону и међу најбољима у Републици, док је најмлађа селекција 2001. годиште и млађи са другим место у региону и 3. у Србији наставила успешан низ старијих.

- У нашем клубу званично је регистровано 154 члана, од чега 79 ватерполиста и 75 пливача. То је импозантна бројка за клуб

који нема зимски базен и ради у јако тешким условима. Када су пливачи у питању у протеклом периоду освојено је 166 медаља од чега 40 златних, 67 сребрних и 59 бронзаних. У клубу званично ради 6 тренера, а током лета на обуци непливача ради још толико. Током зиме тренирамо у базену Хотела „Бреза“ у Врњачкој Бањи три пута недељно, док се лети ради, како и треба, једном до два пута дневно на нашем градском базену – поднесећи извештај, нагласио је шеф стручног штаба ВПК Краљево Бојан Новоселац.

Највише пажње изазвао је финансијски извештај. Како која година пролази овај узорни спортски колектив, који је девет месеци приморан да ради ван свог града, добија све мање новца из градског буџета. За прошлу годину, а тако ће бити и у овој, то је 440 хиљада динара. Клубски буџет је допуњен чланарином из школе пливања и донацијама, али су трошкови енормни. Само за превоз у прошлој години је дато 1,4 милиона

динара, а преко 600 хиљада динара коштају термини у базену у Врњачкој Бањи.

- Упркос свему наши тренери своје стипендије, које су минималне, примају на време. Трудимо се да своје обавезе на време сервисирамо. Расподела средстава за спорт из градског буџета је скандалозна, као да неко жели да угаси пливање и ватерполо. Истрајаћемо, али морам да кажем да ће године које долазе бити још теже. О зимском базену више се и не шапуће, за то време такав објекат је добио Крагујевац који уопште нема ватерполо! Ствар је јасна, док наш град не добије зимски базен, не можемо направити искорак који је логичан за овај клуб – закључио је Слободан Лукић.

Једногласном одлуком чланова Скупштине доктор Дане Лукић је добио нови четворогодишњи мандат да води ВПК Краљево.

А. Даишевић

ФУДБАЛ

Прва лига Србије

СРЦЕ НА ТЕРЕНУ, ТРИ БОДА У ЦЕПУ

- На старту пролећног дела првенства Слога-Синђелић (Ниш) 1-0 (0-0). – Капитен Бобан Дмитровић стрелац победоносног гола у 61. минути из једанаестерца. – „Бели“ надиграли ривала, оставили срце на терену и показали да ће до краја лиге бити кандидат за места која воде у Суперлигу. – Овог викенда у 19. колу Телеоптик-Слога (субота 14:30ч)

Како су и обећали Слогини фудбалери су оставили срце на терену, били борбени до последњег атома снаге и заслужено стигли до нова три бода са којима су скочили на трећу позицију на табели. Нишлије ништа нису показале, тек једном су шутирале према голу Настића и то у последњим секундама судијске надокнаде, када је Комадина могао да донесе реми, али је са пет метара послао лопту небу под облаке. На другој страни „бели“ су кренули фуриозно и већ у 5. минути Јанићијевић је опробао шут са 18 метара, али је Ђокић крајњим напором одбио лопту у корнер. До краја полувремена била је изражена иницијатива домаћих, а нова стопостотна прилика указала се у 45. минути када је Гобелић са пар метара промашио гол већ савладаног Ђокића.

У другом полуврмену тренутак одлуке је уследио у 60. минути. Комбиновали су по десној страни Младеновић и Антонијевић који је убацио лопту пред гол, на другој стививи је, као дух, остао сам Јанићијевић кога је са леђа повукао један играч Синђелића и веома добри арбитар Филиповић из Београда је оправдано показао на белу тачку. У том тренутку је директан црвени картон добио Костић. Сигуран реализатор био је Бобан Дмитровић за ерупцију одушевљења на стадиону.

Слога је до краја меча још неколико пута опасно претила, Гобелић је у 90. минути имао прилику из које је теже било промашати него погодити, али је лопта отишла преко гола.

- Све честитике мојим играчима, јер су још једном показали карактер озбиљних фудбалера, правих професионалаца. Оставили су последњи атом снаге на терену, показали и срце и инат и заслужено славили тријумф. Меч је био тежак, не много леп за око, али разлога је много. Нама је ово била прва утакмица у последње три недеље, још има простора за напредак, знамо где шкрипи и на

томе ћемо радити у наредном периоду – није скривао задовољство деветом првенственом победом свог тима Драган Гацо Јовановић шеф струке краљевачке Слоге.

Слога је са 30 бодова скочила на трећу позицију на табели, бод мање од другопласираног Доњег Срема и шест мање од водећег нишког Радничког. Како год размишљали у Слоги, не могу да по-

бегну од чињенице да су врло озбиљан кандидат за улазак у Суперлигу.

- Од почетка сезоне говорим да ме пласман не занима већ бодови. Само да освојимо што више бодова, а пласман ће на основу тога доћи. Не оптерећујем се причом о Суперлиги, тако саветујем и фудбалере. Наш превасходни циљ је опстанак, са овом победом

СЛОГА – СИНЂЕЛИЋ 1 – 0 (0 – 0)

Градски стадион Гледалаца: 500 Судија: Дејан Филиповић (Београд) 8 Помоћне судије: Јовица Милин и Бранислав Ђаћић (Ириг) Стрелац: Дмитровић у 61. минути из једанаестерца Жути картони: Ђорђевић (Слога), Ђокић, Стојковић, Марковић, Комадина, Драшковић (Синђелић) Црвени картон: Костић (Синђелић) 60. минут

СЛОГА: Настић -, Младеновић 7,5, Миловановић 7,5, Милетић 7,5, Радосављевић 8, Дмитровић 8, Гобелић 7, Антонијевић 7,5 (од 90. минути Марушић -), Дринић 7,5 (од 90. минута Анђелковић -), Јанићевић 7,5, Ђорђевић 7

СИНЂЕЛИЋ: Ђокић 6, Стојковић 6, Марковић 6, Драшковић 6,5, Комадина 6,5, Мијатовић 6, Ђорђевић 6, Младеновић 6, Василић 5,5 (од 62. минута Миљковић 6), Стефановић 5,5 (од 75. минута Ђого -), Костић 5

Играч утакмице: Дејан Радосављевић (Слога) 8

смо скоро осигурали тај циљ. Јавност зна шта смо све проживели ове зиме, неумесно је да обећавамо и нешто претимо. Приказано у мечу са Синђелићем је образац како морамо да играмо у свакој утакмици. Срце на терен, борбено и одговорно, па шта нам Бог да. Никома се нећемо предати, ако неко буде бољи, честитаћемо –

сталожено закључује стратег Слоге.

После свега што се дешавало ове зиме и тешкоћа у којима су радили, тренирали без контролних утакмица, приказано од стране фудбалера Слоге, на старту пролећног дела првенства, је више од очекиваног.

А. Даишевић

С Е М А Ф О Р

КОШАРКА

У 17. колу Прве „Б“ лиге за кошаркашице ЖКК Краљево је доживео класичан дебакл. У Београду је млади тим Радивоја Кораћа славио победу резултатом 102-25 (27-8, 23-5, 31-5, 21-7). Са скором од 4 победе и 14 пораза „малене“ су 10. на табели, а у наредном колу у Краљеву гостује крагујевачки Баскет Старс (недеља 16ч).

Утакмицама 20. кола протеклог викенда је настављено првенство Прве српске лиге група „Запад“ за кошаркаше. Машинац је у Краљеву победио екипу Темнића из Варварина резултатом 86-66 (29:10, 10:19, 27:19, 20:18). Најзаслужнији за тријумф „студената“ били су Арсић са 21,

Белоица са 16 и Чукић са 13 поена. Полет из Ратине је поражен у Новом Пазару од истоимене домаће екипе резултатом 90-74 (24:19, 22:09, 26:19, 18:27). Машинац је трећи на табели са 12 победа и 8 пораза, док је Полет 9. на табели са скором од 10 победа и пораза. Градски кошаркашки дерби Полет-Машинац, у оквиру ванредног 21. кола, одигран је јуче (четвртак), а већ вечерас у Пожеги, у оквиру 22. кола, се састају Слога и Полет. Машинац у 22. колу дочекује екипу Пожаревца (недеља 19ч).

КУГЛАЊЕ

Куглашка Суперлига Србије настављена је протеклог викенда редовним 14. колом. Највеће изненађење приредили

су куглаши Краљева који су у Београду победили Партизан резултатом 3590-3561 обореним чуњем, док је у бодовима меч завршен нерешено 4-4. Блистао је Дејан Трифуновић са 669 оборених чуњева што је најбољи појединачни резултат овог кола. Куглаши Краљева, који су кажњени са одузимањем четири бода због непојављивања јуниорског тима на такмичењу, и даље су последњи на табели без бодова. У наредном колу које је на програму 1. априла Краљево дочекује екипу Еђшега из Бачке Тополе.

У 14. колу Прве лиге Србије група „Центар“ куглаши Ибра су у Краљеву победили Технохемију из Београда резултатом 3128-3022 оборена чуња. Најзапаженији у победничком тиму био је Зоран Крстић са 549 обо-

рених чуњева. Ибар је са 20 бодова други на табели, четири бода мање од водећег крушевачког Цар Лазара. У наредном колу (31. марта) Ибар гостује екипи Чачак Металац 2.

РУКОМЕТ

После три месеца настављено је првенство Прве лиге Србије за рукометашице. У мечу 12. кола ЖРК Металац из Краљева је, као домаћин у Врњачкој Бањи, поражен од Халас Јожефа из Аде резултатом 21-31 (7-15). Најефикаснија у пораженом саставу била је Данка Стефановић са 6 голова. Са само шест бодова краљевачке рукометашице су последње на табели, а у наредном колу следи гостовање ОРК Београду (субота 20:30ч).